Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 241
Vineri 17 august 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Oameni ai muncii de pe ogoarele patriei noastre! Aplicați metodele agrotehnice înaintate. Desfășurați larg întrecerea socialistă și patriotică pentru a obține cît mai mari cantități de cereale, produse animale, carne, legume și fructe!

(Din „Chemările C. C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 23 August 1956").

In cinstea zilei de 23 August

Fruntași în întrecere

COSTICĂ LUPU

Datorită bunei organizări a muncii, brigada sa de la S.M.T. Brăila și-a îndeplinit planul de lucrări pe întreg anul încă din campania de primăvară. Pînă la 10 august, brigada a realizat peste 1.550 de hantri, depășind planul anual cu 466 de hantri.

ION CRISTIAN

Brigadier la gospodăria colectivă „Viață Nouă" din comuna Valea Cinepii, raionul Brăila, acordă o deosebită atenție aplicării metodelor agrotehnice înaintate. Brigada sa a prășit de trei ori cele 94 ha cu porumb, făcînd și polenizarea suplimentară artificială. La recoltat și treieriș, colectiviștii acestei brigăzi au fost printre primii.

RADU R. LEU

Țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Gropeni, raionul Brăila. In vara aceasta, a cules o producție medie de grîu la hectar cu aproape 300 kg mai mare decît cei mai mulți țărani muncitori din comuna sa. Sporul însemnat de recoltă se datorește în mare măsură lucrării pămîntului cu mașinile S.M.T.-ului, precum și aplicării regulilor agrotehnice.

Cum am reușit să depășim viteza zilnică de lucru la treieriș

Avîntați în întrecerea pornită în cinstea zilei de 23 August, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Calafat au reușit să termine în întregime treierișul păioaselor pînă la data de 8 august. Mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul nostru și-au îndeplinit astfel printre primii pe țară și cu mult înainte de termen angajamentele luate.

In raionul nostru, producțiile obținute la hectar sînt bune: în medie, la grîu, 1.500 kg. în gospodăriile de stat, 1.400 kg. în gospodăriile colective și întovărășirile agricole și 1.000 kg. în sectorul individual, iar la orz, 1.700 kg. și respectiv 1.500 și 1.200 kg.

Cărui fapt se datoresc succesele obținute în munca de treieriș? Mai întîi, trebuie să arătăm că oamenii muncii de pe ogoarele raionului nostru s-au convins din experiența căpătată în anii trecuți că este bine să recolteze păioasele la timpul optim și să execute treierișul în pas cu secerișul. De aceea, în ultimele zile ale lunii iunie, cînd agronomii de la punctele agricole și de la comune au cercetat lanurile și au stabilit că orzul a dat în pîrgă, nu a fost nevoie de prea multe îndemnuri pentru ca producătorii agricoli să înceapă secerișul. Pe măsură ce se desfășura secerișul, recolta a fost cărată pe arii și clădită în siguri; au fost instalate batozele și după cîteva zile de la începerea secerișului s-a putut porni și la treieriș.

Pentru ca munca pe arii să decurgă în mod organizat, în satele și comunele raionului nostru au fost alcătuite peste 500 de cete. Intre aceste cete, pe fiecare arie, s-a pornit încă de la început o întrecere vie, sub lozinca: o cît mai mare cantitate de boabe treierată zilnic. Oamenii au muncit cu însuflețire, asigurînd alimentarea continuă din zori și pînă la căderea nopții a batozelor. Pentru a scurta perioada treierișului, în multe locuri au fost aplicate metode înaintate de organizare a lucrului, cum ar fi alimentarea batozei cu snopi pe ambele părți, folosirea la garniturile de mare capacitate — a doi oșari etc. Pe 7 arii iluminate electric și pe alte 5, care au fost iluminate cu petromaxe, s-a lucrat din plin și în timpul nopții. In felul acesta, s-a reușit ca în raionul nostru viteza zilnică de lucru să fie depășită cu peste 200 la sută, ceea ce a permis terminarea treierișului încă de acum două săptămîni.

Ing. agr. VICTOR STANCULESCU
șeful secției agricole raionale Calafat

Intîmpin măreața sărbătoare cu angajamentul îndeplinit

La începutul campaniei de recoltare din acest an, muncitorii și tehnicienii secției Șura Mică a gospodăriei de stat Cisnădie s-au angajat, în cadrul întrecerii socialiste pornite în cinstea zilei de 23 August, ca în termen de 20 de zile să termine seceratul și treieratul păioaselor. La 14 august, cu trei zile înainte de termen, noi am putut raporta că angajamentul a fost îndeplinit. S-a recoltat și treierat astfel întreaga suprafață cultivată cu orz, orzoaică, secară și grîu.

Eu am lucrat la această secție ca mecanic-batozar și am fost în întrecere cu batozarii Ion Turcu și Nicolae Sia, care lucrează la Cisnădie. M-am străduit tot timpul să-mi respect angajamentul pe care mi l-am luat, de a asigura funcționarea batozei fără nici o defecțiune tehnică. Pe aria pe care am lucrat eu, munca s-a desfășurat din zori și pînă seara tîrziu. Oamenii lucrau cu însuflețire, unii la așezatul snopilor, alții la căratul paielor, la transportarea boabelor de pe arie la magazii etc. Peste tot se putea vedea dorința de a cîștiga întrecerea pornită. Și munca bine organizată își arată roadele. In fiecare seară, după încetarea treierișului, cînd se făcea socoteala boabelor treierate, puteam constata cu bucurie că planul pe ziua respectivă fusese depășit. Astfel, în loc de 13.000 kg. de boabe, cît era norma, am treierat între 14—16.000 kg., iar în unele zile, și 18.000 kg.

Cu mult interes așteptam în fiecare seară comunicările în legătură cu realizările obținute pe aria unde lucrau tovarășii cu care eram în întrecere. Mare mi-a fost bucuria cînd, în seara zilei de 14 august, pe afișierul de la arie, s-a anunțat că întrecerea la treieriș în cinstea marii sărbători a fost cîștigată de secția noastră; în întrecerea desfășurată între batozari, steagul de fruntaș mi-a fost acordat mie.

Rezultatele însemnate obținute de mine în campania de treieriș se datoresc atît bunei funcționări a batozei și tractorului, pe care le-am întreținut așa după cum ne învață normativul de îngrijiri tehnice, cît și faptului că ne-au fost asigurate condiții bune de cazare și hrană.

ION IONIȚĂ
mecanic batozar la secția Șura Mică a G.A.S. Cisnădie, raionul Sibiu

Au terminat treierișul

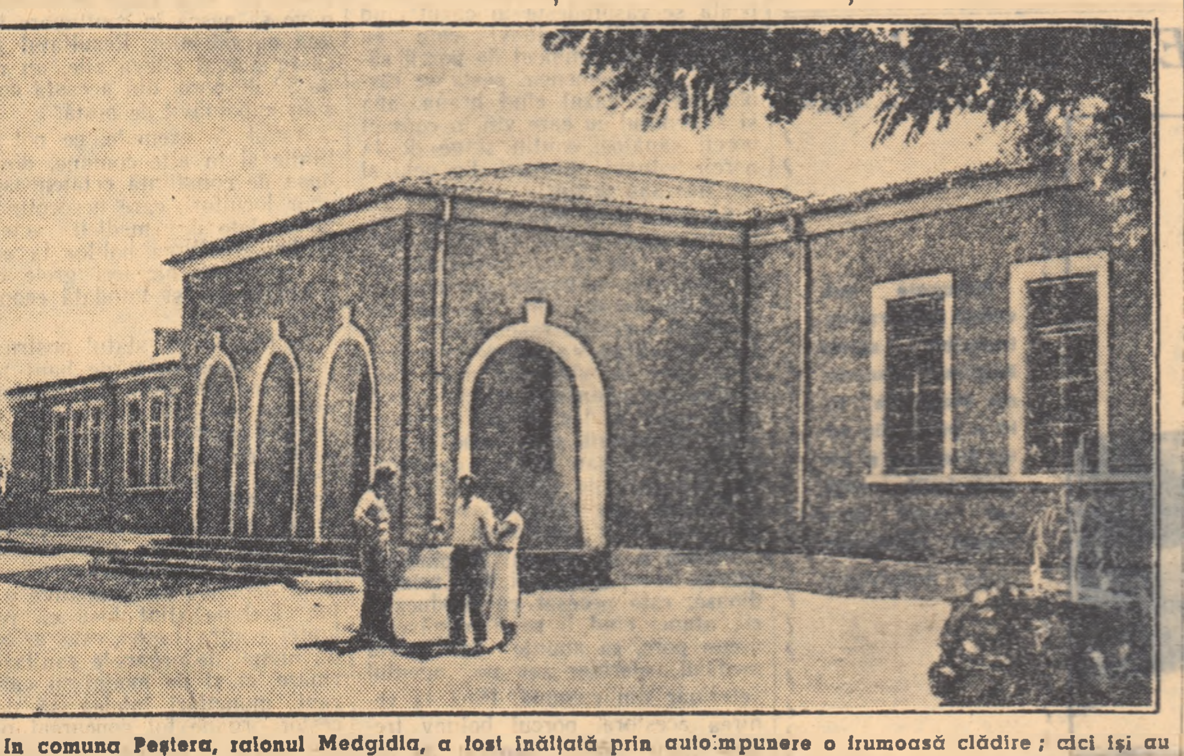
Printr-o telegramă sosită zilele acestea la redacția ziarului nostru, muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat Vîrtop din regiunea Craiova ne anunță că în cinstea zilei de 23 August au terminat treierișul păioaselor.

S. M. T. Țăndărei și-a îndeplinit planul campaniei agricole de vară

Muncind cu însuflețire în cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii de la S.M.T. Țăndărei, regiunea Constanța, au raportat zilele acestea că au îndeplinit primii pe țară, planul lucrărilor agricole de vară în proporție de 102 la sută. Pînă la 10 august, planul anual în această stațiune a fost realizat în proporție de peste 70 la sută.

Datorită lucrărilor bune efectuate, gospodăriile colective și întovărășirile deservite de către S.M.T.-Țăndărei au obținut producții care depășesc cu 35 la sută pe cele obținute în sectorul individual.

PRIN CONTRIBUȚIA CETĂȚENILOR

In comuna Peștera, raionul Medgidia, a fost înălțată prin autoimpunere o frumoasă clădire; aici își au sediul școala de 7 ani și căminul cultural al comunei. Noua clădire a fost dată de curînd în folosință.

(Foto: N. SCARLET)

Pentru belșugul recoltei viitoare

* *

Măsuri ce se impun cu toată tăria

Se constată că în unele regiuni ale țării, printre care București, Craiova și Timișoara, unde secerișul a fost de mult terminat, arăturile sînt mult rămase în urmă. Și mai întîrziate sînt aceste lucrări în regiunile Orașul Stalin, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară.

Comitetele executive ale sfaturilor populare și organele agricole trebuie să ia urgente măsuri pentru mobilizarea tuturor forțelor disponibile de la treieriș, în scopul executării arăturilor de vară îndeosebi pe terenurile destinate însămînțărilor de toamnă, cu atît mai mult, cu cît în majoritatea regiunilor au căzut ploi în ultimele zile.

O dată cu arăturile de vară, este necesar să se încorporeze pe terenurile mai sărace cîte 10-15 tone gunoi de grajd bine putrezit și 200 kg. de superfosfat la hectar.

Pentru asigurarea semințelor de calitate necesare însămînțărilor de toamnă, trebuie în primul rînd să se condiționeze toată producția obținută de pe loturile semincere, producția obținută de la culturile recunoscute și predată la bazele de recepție pentru constituirea fondului de schimb, stocurile de semințe identificate la bazele de recepție, precum și toate semințele destinate însămînțărilor de toamnă din sectorul individual.

Organele agricole trebuie să ia măsuri pentru ridicarea probelor de grîu, secară și orz de toamnă de la unitățile agricole socialiste și bazele de recepție și să le trimită laboratoarelor regionale pentru analiză și stabilirea puterii de încolțire. De asemenea, în cadrul punctelor agricole și la comune, organele agricole trebuie să stabilească puterea de încolțire a semințelor din sectorul individual.

Ară în timpul nopții

La cele mai multe gospodării agricole de stat din regiunea Galați, munca în cadrul brigăzilor de tractoare a fost organizată în două schimburi: ziua la treieriș și noaptea la arat. In felul acesta, s-au făcut pînă acum arături de vară cu aproape 15.000 ha. mai mult decît suprafața arată pînă la aceeași dată în anul trecut.

Folosind experiența anului trecut, inginerii agronomi stabilesc în aceste zile parcelele cele mai potrivite pentru însămînțarea grîului. Pe aceste parcele se vor face cîte două arături, se vor încorpora îngrășăminte chimice și naturale, care în cea mai mare parte au și fost pregătite.

Un sfert de veac de la apariția „Scînteii"

„SCINTEIA", ziar atît de iubit de milioanele de oameni ai muncii din patria noastră, a împlinit 25 de ani de existență. Sub faldurile gloriosului steag al leninismului, „Scînteia" a luptat timp de un sfert de veac ca purtător de cuvînt al partidului, pentru fericirea poporului.

Acum 25 de ani, cînd a apărut primul număr al „Scînteii", tipărit într-o căsuță oarecare de la marginea Bucureștiului, țara trecea prin marea criză economică ce zguduise întreaga lume capitalistă. Fascismul își arăta tot mai mult colții. Burghezia și moșierimea aruncau toate greutățile crizei pe spinarea maselor muncitoare de la orașe și sate. Salariile muncitorilor deveneau din ce în ce mai mici, prin aplicarea vestitelor curbe de sacrificiu, impuse de exploatatorii străini și de cei din țară, iar la sate, traiul întunecat al țăranului nostru era tot mai mult înăsprit de jaful moșierilor și chiaburilor.

In aceste condiții, partidul clasei muncitoare, conducător de nădejde al maselor, se pregătea cu însuflețire pentru Congresul al V-lea. Situația cerea înființarea unui ziar ilegal combativ, care să răspîndească în masele muncitoare cuvîntul partidului, să le mobilizeze la luptă. Astfel a apărut ziarul „SCINTEIA", care de-a lungul anilor a slujit cu credință interesele poporului, a fost și este un purtător fidel al cuvîntului partidului.

„Scînteia" ilegală a fost tipărită și răspîndită cu prețul a nenumărate jertfe. Dar nici un fel de persecuții n-au putut înfrînge avîntul redactorilor, tipografilor și difuzorilor, n-au putut înăbuși cuvîntul partidului.

După zdrobirea regimului fascist din Romînia, la 21 septembrie 1944, primul număr legal al „Scînteii" a fost primit cu dragoste de toți oamenii muncii din patria noastră eliberată. In puțin timp, ziarul s-a răspîndit în toate colțurile țării, ajungînd la un tiraj nemaiatins încă de vreun ziar romînesc. Sub gloriosul steag al marxism-leninismului, „Scînteia" și-a adus din plin contribuția la toate acțiunile pe care partidul le-a inițiat după 23 August pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, pentru victoria revoluției socialiste în patria noastră.

„Scînteia" este un îndrumător permanent pentru oamenii muncii din patria noastră. Ea popularizează cele mai înaintate metode de muncă din industrie și agricultură, sprijină opera de culturalizare a maselor largi, educă pe oamenii muncii în spiritul internaționalismului și patriotismului. In lupta pentru întărirea continuă a rîndurilor partidului, a disciplinei de partid, a întăririi rolului partidului ca forță conducătoare a poporului, ziarul are un rol de frunte.

In satele patriei noastre, ca și la orașe, „Scînteia" este ziarul cel mai iubit. El arată oamenilor muncii de pe ogoare calea către obținerea unor recolte sporite, îi îndeamnă să pășească cu încredere pe drumul colectivizării agriculturii, drumul belșugului. Prin articolele sale, ziarul mobilizează țărănimea muncitoare în lupta pentru înfăptuirea mărețelor sarcini trasate de cel de al doilea Congres al partidului, popularizînd metodele înaintate de muncă, experiența fruntașilor recoltelor bogate, atrăgînd masele în dezbaterea problemelor de interes obștesc.

„Scînteia" slujește cu devotament cauza partidului și a poporului, duce consecvent lupta pentru pace și prietenie între popoare, pentru destinderea în relațiile internaționale și pentru întărirea continuă a frăției popoarelor din puternica comunitate a țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Cu prilejul împlinirii a 25 de ani de activitate, colectivul redacțional al ziarului „Agricultura Nouă", alături de întregul popor muncitor, urează din toată inima „Scînteii" noi succese pe calea înfăptuirii sarcinilor trasate de partid pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

PRIMUL AVANS

Abia către amiază s-a potolit șuvoiul oaspeților. Din comunele și satele vecine, din raioanele Snagov, Lehliu și Oltenița, unii cu căruțele, alții cu trenul sau în autocamioane, cu toții s-au adunat duminică la colectiva „Cel de al doilea Congres al partidului" din comuna Afumați. Sărbătoreau membrii colectivei prima lor împărțire de venituri. Și, cu toate că vechimea gospodăriei nu se poate socoti în ani, ci numai în luni, colectiviștii au avut cu ce se mîndri.

In prisacă, sub umbra odihnitoare a copacilor, colectiviștii și invitații lor au ascultat cu atenție darea de seamă a tovarășului Mihai Gheorghe, președintele.

— Au trecut numai 8 luni de cînd a luat ființă gospodăria noastră și iată că astăzi ne-am adunat să împărțim avansul de 40 la sută. Putem vorbi și despre unele înfăptuiri: am cumpărat 4 cai, 2 căruțe, o secerătoare-legătoare, o cositoare și diverse unelte în valoare de 84.000 lei. Am amenajat un eleșteu de pește și ne-am procurat un motor pentru irigarea grădinii de zarzavat. Cei 40 de stupi de albine cumpărați în primăvară s-au înmulțit; azi avem 70. Tarlalele de grîu și porumb au fost bine îngrijite și ne aduc roade îmbelșugate.

Prin darea de seamă s-au scos la iveală și o serie de lipsuri în muncă, s-au propus și măsuri de îndreptare. Apoi, au urmat discuțiile. Vii, aprinse, oglindind cum nu se poate mai limpede grija colectiviștilor pentru bunul mers al gospodăriei lor. Printre alții, colectivistul Anghel M. Anghel a criticat consiliul de conducere pentru faptul că, deși a avut fondurile necesare, nu s-a îngrijit să cumpere cele 10 vaci de lapte și 10 scroafe prevăzute în planul de producție.

Și dintre oaspeți s-au înscris mulți la cuvînt.

— Am fost invitați și la inaugurarea colectivei voastre — a spus Dumitru Brănișteanu, președintele gospodăriei colective din comuna Vasilați — și mă bucur că sînt de față și acum, cînd împărțiți veniturile. Și așa cum voi învățați din experiența colectivelor mai vechi, mărturisesc că și eu plec azi de aci cu un învățămînt. Am văzut că ați dat lunar avansuri în bani colectiviștilor. Este un lucru bun, pe care-l vom aplica și noi în scurtă vreme. Și acum, la încheierea spuselor mele, vă poftesc duminica viitoare la împărțirea avansurilor în colectiva noastră.

Ilie Z. Dociu primește acum răsplata muncii sale; pentru cele 338 de zile-muncă, încasează 3380 lei, pe lîngă o cantitate apreciabilă de produse.

Cîte 10 lei și 10 kg de produse la zi-muncă

Aproape de sfîrșitul adunării, socotitorul a dat citire repartiției avansurilor de 40 la sută. Pentru fiecare zi-muncă, colectiviștii au primit drept avans cîte 10 lei și cîte 10,150 kg de diferite produse. Primul strigat a fost Ilie Z. Dociu. Pentru cele 338 de zile-muncă făcute pînă în prezent cu membrii familiei sale, el a primit ca avans 3.380 lei, 710 kg de cereale, 1.690 kg. de zarzavaturi, 338 kg de fasole, 5,700 kg de miere și altele. Ilie P. Iordan, pentru 286 de zile-muncă, a primit 2.860 lei, 600 kg. de cereale, 1.144 kg de zarzavaturi, 286 kg de fasole, 4,290 kg de miere și diferite alte produse. Petre Ghețu, Anghel M. Anghel, Constantin Dumitru Anica Anghel și alți colectiviști au primit de asemenea sume frumoase de bani și multe produse.

Vlad Marin, unul din colectiviștii fruntași, stătea pe o bancă mai în fund. Lîngă el, Cristache, feciorul-său, țăran cu gospodărie individuală. După fiecare nume strigat de socotitor, tatăl se uita cu coada ochiului la fecior. Se perpelea Cristache de parcă stătea pe o tavă cu cărbuni încinși. Cînd socotitorul a terminat de citit, Cristache s-a ridicat deodată în picioare.

— Tovarăși! Cu îngăduința voastră, cer și eu cuvîntul.

Rîsetele și vorbele celor adunați se potoliră.

— Mă tot îndemna taica ăsta al meu să intru în colectivă. Eu o țineam una și bună: nu și nu. Astăzi, fiind față aici, m-am lămurit pe deplin care-i calea spre belșug și fericire. De aceea, vă rog chiar acum, pe loc, să mă primiți în rîndurile voastre.

Propunerea a fost pusă îndată la vot. S-au numărat mîinile ridicate în sus. Ieșea una mai mult.

— Vă rog, a spus președintele, numai colectiviștii votează.

Din nou s-au ridicat mîinile. Și iarăși una în plus.

Pînă la urmă, tot președintele a fost cel care a dibuit „plusul". De emoție, Vlad Marin, tatăl celui mai nou colectivist, le ridicase pe amîndouă.

S. LEONARD

Predarea cotelor către stat — datorie patriotică a ţărănimii

Din toată inima

Peste aria de treier a comunei Căscioarele coborîseră umbrele înserării. Batoza nu mai bătea. Oamenii continuau însă forfota. Pregăteau convoiul pentru a doua zi. Voiau să plece cît mai de dimineaţă spre Olteniţa, la baza de recepţie. Aveau ordă fixă şi ţineau cu orice preţ să nu întîrzie. Aşa au fost mereu, în ultimii ani, cei din Căscioarele: primii la treieriş, primii la predarea cotelor. Ei înţeleg ce însemnătate are pentru regimul nostru achitarea la timp a obligaţiilor cuvenite statului.

*

Inimoşi oameni cei din Căscioarele! Convoiul e aproape gata. Sînt 10 căruţe. Ar mai trebui una. Cine credeţi că sare primul şi se oferă să facă rost de-o căruţă? Marin I. Mladin. Delegatul convoiului, Stere Boisiabi, îi spune să nu zăbovească mult.

— Intr-un suflet m-am întors, zice Marin.

Andrei Stancu zîmbeşte. Se bucură din inimă cînd îl vede pe Marin atît de săritor. Sînt prieteni. De la o vreme, Marin s-a schimbat mult. Inainte, şi la treieriş, şi la cote era printre ultimii. Ba că azi, ba că mîine, tărăgăna mereu. Andrei, ca un bun prieten şi agitator, s-a ocupat de el. Aducea pe departe vorba despre băiatul plecat la oraş, la armată, despre hrana care o primeşte el acolo.

— Ce-ai zice tu dacă într-o zi ţi-ar scrie feciorul că a mîncat mîncare fără pîine? Că proviziile de făină de la manutanţă s-au terminat şi n-au avut din ce le face pîinea?

— Păi cum aşa? Una ca asta nu se poate întîmpla!

— De bună seamă că nu, de vreme ce noi, cei de la sate, ne facem datoria şi trimitem la timp cerealele ce le datorăm.

— Inţeleg, i-a curmat vorba Marin. Tot la cote baţi! Mîine le duc, numai să scap de gura ta.

Cu timpul, prietenia dintre Andrei şi Marin a dat roade. Andrei şi Marin sînt acum alături. Printre primii din Căscioarele care treieră şi predau cotele de grîu cuvenite statului.

*

La baza de recepţie se întîlnesc oameni din multe sate. Mai schimbă o vorbă, o părere. Unii se fălesc.

— Noi dăm statului tot grîu bob şi bob, zice Ion Vasile din Chiteşti. Avem faină recoltă! Şi încă n-am lucrat toţi cu tractoarele. Abia de acum vrem să punem şi în satul nostru temelie colectivei.

Marin ascultă atent. Cum aude vorbindu-se despre colectivă, e numai ochi şi urechi. Vrea să facă cerere şi el, la ei în Căscioarele. Andrei Stancu a şi făcut.

Dar prea multe vorbe nu se pot lega la baza de recepţie. Treaba e bine rînduită şi primirea cotelor se face repede. Ţăranii muncitori din jurul Olteniţei predau din toată inima cotele cuvenite statului, convinşi că-şi îndeplinesc astfel o îndatorire patriotică.

SPIREA IONESCU

SPRE BAZA DE RECEPŢIE

Predarea cotelor de cereale a constituit pentru colectiviştii din comuna Mătăsari, regiunea Piteşti, prilej de a-şi manifesta recunoştinţa faţă de stat pentru sprijinul pe care l-au primit şi-l primesc zi de zi din partea statului nostru.

In fotografie: carele colectiviştilor sosind la baza de recepţie. (Foto: S. NORU)

Două comune — două rezultate în acţiunea de colectări

In seara zilei de 10 august, pe aria comunei Frăteşti, raionul Giurgiu, treierişul a fost terminat în întregime. Şi o dată cu terminarea treierişului s-a încheiat şi acţiunea de predare a cotelor. Toţi producătorii agricoli şi-au predat cotele de grîu datorate statului, îndeplinindu-şi astfel angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August.

In tot timpul treierişului pe ariile din această comună s-a desfăşurat o vie muncă politică. Cu sprijinul organizaţiei de bază P.M.R. din comună, a fost organizată o bibliotecă volantă, cu diferite cărţi şi broşuri, pe care ţăranii muncitori le-au citit în timpul odihnei de prînz. De asemenea, la gazeta de perete de pe arie au apărut articole despre munca fruntaşilor, iar la panoul de onoare au fost popularizaţi ţăranii muncitori care şi-au îndeplinit cu cinste îndatoririle către stat, predînd la baza de recepţie grîu de bună calitate.

Am predat cu dragă inimă cotele cuvenite statului, spunea ţăranul muncitor Arghir Barbu, membru al întovărăşirii din comună, fiindcă şi statul ne ajută pe noi. In comuna noastră, aproape nu e om care să nu folosească tractoarele S.M.T.-ului Băneasa. La cooperativă ne vin tot felul de mărfuri industriale de care avem nevoie. Inginerii şi tehnicienii de la raion şi punctul agricol ne sprijină, arătîndu-ne cum putem obţine recolte bogate. In satul nostru, avem şcoală de 7 ani cu învăţători şi profesori plătiţi de stat. La nevoie, oricare dintre noi poate apela la sprijinul statului în ceea ce priveşte acordarea de credite de la Banca Agricolă.

*

Nu aceleaşi cuvinte de laudă în ce priveşte mersul treierişului şi predarea cotelor se poate spune despre comuna Slobozia din acelaşi raion. Pînă în ziua de 13 august, planul de treieriş în această comună fusese realizat în proporţie de 70 la sută, în vreme ce planul de colectări fusese îndeplinit în procent de numai 50 la sută. Aceasta se datoreşte în primul rînd faptului că tovarăşii din conducerea sfatului popular (preşedinte Ilie Stoian) s-au mulţumit să organizeze acţiunea de predare a cotelor numai pe hîrtie. In loc să se intereseze de felul cum se desfăşoară treierişul şi predarea cotelor, tov. preşedinte stă toată ziua în birou. Delegaţii de convoi, nefiind controlaţi în muncă, nu-şi fac conştiincios datoria. Timp de mai multe zile, cantităţi însemnate de cereale au stat pe arie, în loc să fie duse imediat la baza de recepţie, din vina delegatului de convoi, Lucian Vîlcan. Alţi delegaţi de convoi, ca, de pildă, Teodor Culcea şi Cristea Pană, în loc să însoţească convoaiele de căruţe, aşteaptă ca acestea să ajungă la bază şi numai după aceea pornesc şi ei pe biciclete spre baza de recepţie. In felul acesta, se dă unor elemente necinstite posibilitatea de a sustrage grîu din cotele cuvenite statului.

Trebuie spus de asemenea că nici delegaţii de batoză nu se achită de sarcinile ce le revin. Tov. Ion Costuleasa nu trece exact în borderourile de predare cotele datorate de unii ţărani muncitori. Aşa s-a întîmplat cu ţăranul muncitor Enache Gh. Petre, care trebuia să predea drept cotă 265 kg de grîu, dar care, prin „bunăvoinţa" delegatului de batoză, nu a predat statului decît 40 de kilograme.

Deşi aceste lucruri sînt bine cunoscute de către comitetul executiv al sfatului popular raional Giurgiu, şi în special de către împuternicitul raional cu colectările, tov. Ioan Marules, nu s-a trecut încă la luarea măsurilor necesare pentru îndreptarea situaţiei. Este timpul ca acest lucru să fie făcut.

I. GHEORGHIU

Şi-a cîştigat încrederea şi respectul ţăranilor muncitori

Valeriu Ţinteanu n-are mai mult de 25 de ani. Din ianuarie 1955, de cînd a plecat de pe băncile institutului agronomic din Bucureşti, este şeful punctului agricol Ulmeni, raionul Buzău.

— Să lupţi cu convingere, fără a pregeta, pentru introducerea în practică a metodelor agrotehnice înaintate, să contribui din toate puterile la dezvoltarea agriculturii pe drumul socialismului! — i-au spus la despărţire, urîndu-i succes în muncă, tovarăşii din comitetul U.T.M. al institutului.

N-a uitat acest îndemn; cum era să-l fi uitat, cînd doar cu gîndul la aceste sarcini de cinste a muncit el cu sîrguinţă în toţi anii de studenţie.

Iubindu-şi meseria inginerul agronom Valeriu Ţinteanu merge cu drag din casă în casă, la ţăranii muncitori din Ulmeni şi Şaringa, cu care discută despre problemele agricole cele mai importante ale comunelor lor, stîrnindu-le interesul pentru metodele agrotehnice înaintate. Sprijinit activ de deputaţii comunali Nicolae Zoiţa, Dumitru D. C-tin şi de învăţătorii Tănase Pepa şi Gheorghe Jalbă, tov. Ţinteanu a organizat loturi demonstrative, pe care ţăranii muncitori cu gospodării individuale au aplicat în mod diferenţiat metode agrotehnice înaintate, ţinînd seamă de condiţiile locale de climă şi sol.

Primele rezultate: în raza punctului agricol Ulmeni, aproape nu şi-a mai rărit anul acesta porumbul şi nici nu s-a mai aruncat gunoiul de grajd în gropile de la marginea satului. Ţăranii muncitori Ion Vîlcu, Vasile Bădulescu şi alţii care încă din toamna trecută şi-au gunoit ogorul şi au făcut şi celelalte lucrări aşa cum i-a sfătuit agronomul lor, au recoltat în vara aceasta, cu toate condiţiile nefavorabile, peste 1.800 kg de grîu la ha.

Dar cea mai mare bucurie a inginerului agronom Valeriu Ţinteanu este că astăzi toţi cei din Ulmeni sînt în întovărăşire. Şi la aceasta, el a contribuit în mare măsură. A folosit orice prilej pentru a populariza rezultatele frumoase dobîndite de către colectiviştii din Baba Ana, Conduratu şi alte sate pentru a arăta ţăranilor muncitori că producţii cu adevărat bogate pot fi obţinute numai pe tarlale mari.

In primăvară, cînd organizaţia de bază şi comitetul executiv al comunei Ulmeni au intensificat lupta pentru cooperativizarea agriculturii, inginerul agronom Valeriu Ţinteanu, în colaborare cu corpul didactic local, a ţinut la căminul cultural conferinţe despre foloasele muncii în comun, a sprijinit organizarea de vizite ale ţăranilor muncitori la gospodăriile colective fruntaşe din raionul Buzău. Cu acelaşi entuziasm şi stăruinţă a contribuit el şi la înfiinţarea întovărăşirii agricole, precum şi a asociaţiei viticole — prima de acest fel — din comuna Şaringa, raionul Buzău.

Inginerul Valeriu Ţinteanu merge foarte des pe tarlalele întovărăşiţilor, pe care-i învaţă cum să-şi lucreze pămîntul şi îi ajută să-şi organizeze munca între ei.

Prin activitatea sa, tînărul inginer agronom Valeriu Ţinteanu a şi cîştigat stima şi încrederea ţăranilor muncitori din raza punctului său agricol. Aceştia îi cer sfatul deseori şi-i urmează indicaţiile cu încredere, căci, pe drept cuvînt, îl socotesc îndrumătorul şi sfătuitorul lor apropiat.

C. BORCESCU

Noi terenuri vor fi date agriculturii

Dînd viaţă sarcinilor trasate de Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R., oamenii muncii din agricultură intensifică acţiunea de cucerire a terenurilor nefolosite în trecut. Au fost deschise numeroase şantiere de desecare şi îndiguire, de valorificare raţională a nisipurilor, se întreprind cercetări, studii. Astfel, datorită lucrărilor care se fac, vor fi date producţiei agricole prin desecare şi îndiguiri 100.000 ha în lunca inundabilă a Dunării, iar alte 150.000 ha de terenuri sărăturoase vor fi puse în valoare prin lucrări hidroameliorative. Totodată, se vor executa lucrări în bazinele Argeşului, Buzăului, Timişului şi altor ape, în urma cărora vor fi scoase de sub inundaţie importante suprafeţe, se va asigura — ca urmare a studiilor încheiate recent — irigaţia prin aspersiune, vor începe lucrările de amenajare a terenurilor din sudul Moldovei, în vederea irigării lor cu apă din marele lac de acumulare de la Bicaz, etc.

De o mare importanţă este redarea integrală pentru agricultură a unor terenuri nisipoase din Oltenia, Bărăgan, sudul Moldovei şi vestul ţării, care ocupă o suprafaţă de 650.000 ha. Din acestea, o mare parte au fost fixate sau semifixate în ultimii ani, iar altele, în suprafaţă de 73.000 ha, sînt nisipuri zburătoare.

Oamenii de ştiinţă din ţara noastră, străduindu-se să dea viaţă directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R., întreprind studii şi experimente şi în acest domeniu. Astfel, la Institutul agronomic din Cluj s-a efectuat un studiu cu privire la cultivarea viţei de vie în nisipurile din nord-vestul ţării, elaborîndu-se metodele cele mai potrivite pentru plantarea cu viţă de vie a 14.000 ha. In acelaşi scop, la Institutul agronomic din Craiova s-au studiat nisipurile din Oltenia, întocmindu-se lucrarea intitulată „Extinderea plantaţiilor de vii pe nisipuri". Se acordă o deosebită atenţie plantării cu viţă de vie a terenurilor nisipoase din Dobrogea, lunca şi delta Dunării etc.

Stăvilirea eroziunii solului este de asemenea o sarcină de seamă în sporirea producţiei agricole. Oamenii de ştiinţă şi practicienii din agricultură caută cele mai potrivite metode pentru rezolvarea acestei probleme.

De pildă, la staţiunea viticolă experimentală din Drăgăşani s-au efectuat studii cu privire la combaterea eroziunii prin schimbarea rîndurilor de vie urmărind curbele de nivel, datorită căreia eroziunea se reduce de 5 ori, iar la staţiunea agricolă experimentală din Cîmpia Turzii, unde au fost făcute cercetări asemănătoare, s-a demonstrat o metodă de executare a arăturilor de-a lungul curbelor de nivel, cu ajutorul căreia producţia creşte cu 10—20 la sută iar consumul de combustibil la tractoare scade cu circa 9 la sută.

Numeroase terenuri erodate sînt folosite acum prin plantarea lor cu viţă de vie. Se cuceresc suprafeţe importante în podgoriile Dealu Mare, Valea Călugărească şi Drăgăşani, coaste de deal şi pămînturi rupte de ape în raioanele Tecuci şi Bîrlad, Bujor, Galaţi, Măcin şi Tulcea, pe frunţile de terase dinspre Dunăre etc.

(Agerpres)

Pregătiri pentru începerea noului an şcolar

In regiunea Oradea, se desfăşoară intense pregătiri pentru deschiderea noului an şcolar.

Cu sprijinul deputaţilor şi al comitetelor de părinţi s-a reparat mobilierul didactic la peste 90 la sută din şcolile din raioanele Salonta, Gurahonţ, Marghita şi Criş.

Pentru şcolarizarea copiilor ale căror familii locuiesc în sate şi cătune depărtate s-au înfiinţat 35 de şcoli cu 1—2 săli de clasă în cătunele Rituri, Lungşoara, Valea Mirii şi altele din raioanele Beiuş, Gurahonţ şi Şimleu.

Prin autoimpunere şi muncă voluntară se construiesc 13 şcoli în satele Remetea, Căbeşti, Dezna, Bîrsa şi altele din raioanele Gurahonţ şi Beiuş.

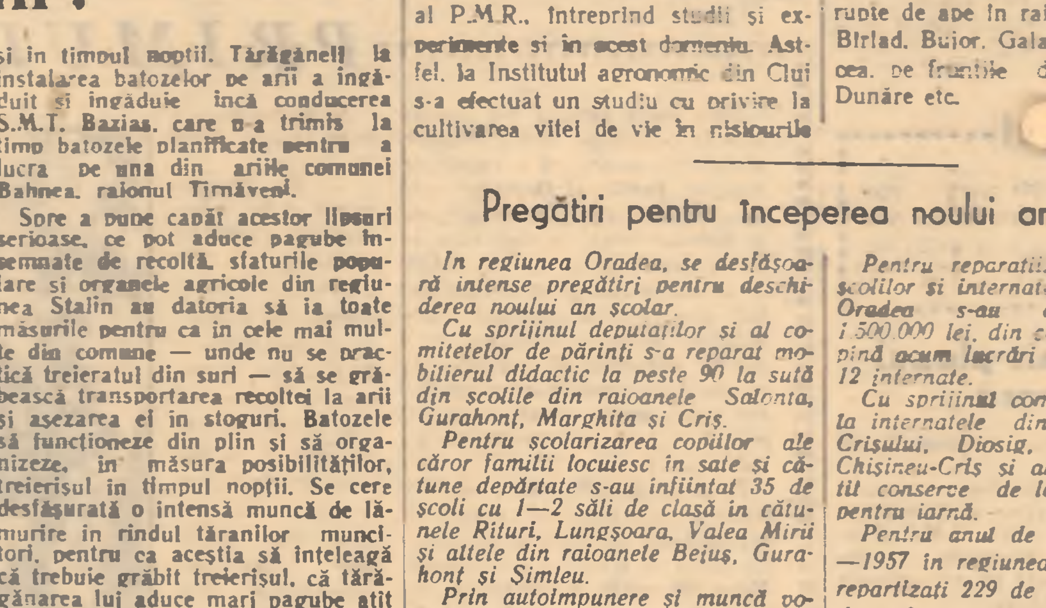
Pentru reparaţiile generale ale şcolilor şi internatelor din regiunea Oradea s-au alocat aproape 1.500.000 lei, din care s-au executat pînă acum lucrări la 22 de şcoli şi 12 internate.

Cu sprijinul comisiilor de femei, la internatele din comunele Vadu Crişului, Dioşig, Ineu, Sînţana, Chişineu-Criş şi altele s-au pregătit conserve de legume şi fructe pentru iarnă.

Pentru anul de învăţămînt 1956—1957 în regiunea Oradea au fost repartizaţi 229 de învăţători şi 127 de profesori din rîndurile noilor absolvenţi.

(Agerpres)

PE VALEA MUREŞULUI

Minunate privelişti întîlneşti cutreierînd satele Regiunii Autonome Maghiare! Iată o parte din satul Remetea şi împrejurimile sale, sat situat de-a lungul Mureşului.

(Foto: AGERPRES)

Cînd va începe din plin treierişul în regiunea Stalin?

De o parte şi de alta a liniei ferate ce duce de la Racoş spre Oraşul Stalin stau înşirate — de-a lungul şi de-a latul cîmpului — clăile de grîu şi orz ale ţăranilor muncitori din comunele Rotbav, Măieruş etc. O parte din clăile de grîu — secerat cu multe zile în urmă — s-au desfăcut şi snopii zac înnegriţi de ploi şi vînt, împrăştiaţi pe mirişte. Boabele se scutură, iar păsările şi rozătoarele mănîncă şi risipesc cantităţi însemnate de cereale. Nu-i păcat de toată truda pe care producătorii agricoli din aceste comune au depus-o timp de un an de zile, pînă ce au adunat o recoltă atît de frumoasă, dacă o mare parte din ea se iroseşte din cauza neglijenţei celor ce răspund de organizarea treierişului?

Organele agricole şi de stat din regiunea Stalin nu se arată deloc îngrijorate de faptul că în majoritatea raioanelor s-a creat un decalaj neîngăduit de mare între seceriş şi treieriş.

Cînd tovarăşii din conducerea direcţiei agricole regionale au fost sezisaţi că în raionul Făgăraş, de pildă, recolta de pe cele 25.000 ha a fost aproape în întregime secerată, dar că nu s-au treierat păioasele decît de pe 300 ha, ei n-au luat nici o măsură pentru a curma tărăgănarea treierişului. Acelaşi decalaj mare există şi în raioanele Tîrnăveni — unde s-a secerat 94 la sută din recoltă şi nu s-a treierat decît 14 la sută — Mediaş, unde a fost secerat mai mult de 96 la sută din recoltă, dar nu s-a treierat decît 16 la sută, etc. In întreaga regiune s-au recoltat păioasele în procent de aproape 90 la sută, dar nu s-a treierat din ele decît aproximativ 10 la sută.

„Nu-i nimic, spun unii tovarăşi din comitetele executive ale sfaturilor populare raionale. Terminăm secerişul şi, începînd de săptămîna viitoare, pornim cu toate forţele la treieriş".

Această părere, după care lucrările de seceriş şi treieriş nu trebuie să se desfăşoare paralel, ci pe etape, este pe cît de greşită, pe atît de dăunătoare. Preocupate de desfăşurarea secerişului, sfaturile populare şi organele agricole din raioanele Tîrnăveni, Mediaş, etc., au neglijat organizarea cetelor de treier, transportul recoltei la arii, precum şi celelalte măsuri necesare pentru ca batozele să lucreze din plin. In comunele Vaida-Recea, Berivoii Mari şi Segarcea din raionul Făgăraş, batozele nu bat pe zi decît 4—6.000 kg. de grîu, din cauză că pe arii n-a fost adusă şi depozitată cantitatea de cereale necesară asigurării alimentării continue cu snopi a batozelor. In alte comune ale acestui raion, pînă-n săptămîna aceasta, treierişul nici măcar nu începuse. Pe întreg raionul nu funcţionează decît 15 la sută din batozele planificate în producţie.

Lipsă de preocupare pentru buna desfăşurare a treierişului dovedesc şi unele organe agricole raionale, precum şi tehnicienii de la puncte agricole şi comune. Aşa, de pildă, şeful secţiei agricole Tîrnăveni, deşi a trecut prin satul Hidrifaia, de care răspunde, n-a fost alarmat de faptul că pe aria din acest sat batoza a stat timp de o săptămînă, neavînd ce treiera, întrucît recolta nu era cărată şi depozitată pe arie. Ingineri agronomi ca Eugen Ciobanu de la punctul agricol Hîrseni şi Viorica Potopcea obişnuiesc să facă pe teren un control mai mult formal, fără a da îndrumări concrete pentru a grăbi ritmul desfăşurării lucrărilor agricole.

O mare parte din vina pentru această neîngăduită rămînere în urmă a treierişului în regiunea Stalin revine şi conducerii unor S.M.T.-uri, care n-au luat din timp măsurile necesare pentru a trimite pe ariile de treier maşini în perfectă stare de funcţionare. Aşa, de pildă, o parte din garniturile trimise de S.M.T. Proştea Mare în satele Valea Lungă, Dupuş şi Ighişu Nou s-au defectat după un scurt timp de la sosirea pe arie. Acelaşi S.M.T. a trimis pe aria aşa-zis electrificată din comuna Bratei, un motor care n-a funcţionat multă vreme. La multe batoze nu se îndeplineşte norma zilnică, din cauză că lucrul începe tîrziu pe arie, iar acolo unde ar fi posibilităţi, nu s-au luat măsuri ca treierişul să continue şi în timpul nopţii. Tărăgăneli la instalarea batozelor pe arii a îngăduit şi îngăduie încă conducerea S.M.T. Baziaş, care n-a trimis la timp batozele planificate pentru a lucra pe una din ariile comunei Bahnea, raionul Tîrnăveni.

Spre a pune capăt acestor lipsuri serioase, ce pot aduce pagube însemnate de recoltă, sfaturile populare şi organele agricole din regiunea Stalin au datoria să ia toate măsurile pentru ca în cele mai multe din comune — unde nu se practică treieratul din şuri — să se grăbească transportarea recoltei la arii şi aşezarea ei în stoguri. Batozele să funcţioneze din plin şi să organizeze, în măsura posibilităţilor, treierişul în timpul nopţii. Se cere desfăşurată o intensă muncă de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori, pentru ca aceştia să înţeleagă că trebuie grăbit treierişul, că tărăgănarea lui aduce mari pagube atît lor, cît şi economiei naţionale.

GH. JANGOCIU şi I. BRAGHES

Sfaturi pentru producătorii agricoli

Care sînt cele mai bune terenuri pentru însămînţarea grîului de toamnă

O măsură agrotehnică care aduce sporuri însemnate de recoltă este alegerea celor mai potrivite terenuri pentru însămînţarea grîului de toamnă.

Practica agricolă a dovedit că cele mai mari producţii de grîu se obţin pe cernoziomuri (pămînturile negre) şi pe solurile brun-roşcate de pădure. Pe solurile de tip podzol (solurile cenuşii), recoltele sînt de obicei mai scăzute.

Cultivarea grîului după plantele premergătoare cele mai potrivite are o mare importanţă pentru belşugul recoltei. Astfel, pe baza cercetărilor făcute la staţiunile experimentale I.C.A.R., s-a constatat că în majoritatea regiunilor din ţara noastră — şi îndeosebi în cele de stepă — cele mai mari recolte s-au obţinut atunci cînd grîul a fost semănat după mazăre, fasole, soia, năut, linte, borceag de toamnă şi de primăvară şi altele, deoarece leguminoasele lasă pămîntul bogat în substanţe hrănitoare, mai cu seamă în azot. Pe de altă parte, aceste plante, recoltîndu-se devreme, dau putinţa să se pregătească în bune condiţii agrotehnice terenul în vederea însămînţării grîului de toamnă.

Bune premergătoare pentru grîu sînt de asemenea ierburile perene, ca trifoiul şi lucerna cultivate separat sau în amestec cu gramineele. Producţii mari de grîu se dobîndesc şi în cazul cînd această cultură urmează după alte plante care se recoltează devreme, cum sînt rapiţa, cartofii timpurii, pepenii etc.

Este îndeobşte cunoscut faptul că plantele amintite mai sus, după care grîul dă producţii mari, se cultivă pe suprafeţe destul de reduse în ţara noastră. Din această cauză, sîntem nevoiţi, — mai în toţi anii — să însămînţăm grîul şi după alte culturi, cum sînt porumbul, orzul, ovăzul, secara, sau chiar după el însuşi.

Semănatul grîului după grîu sau după alte cereale păioase mai mulţi ani de-a rîndul pe acelaşi loc duce însă la înmulţirea puternică a dăunătorilor, dintre care cel mai primejdios este gîndacul ghebos (Zabrus). Anul trecut, în unele raioane din regiunile Galaţi şi Constanţa, din pricina nerespectării regulilor privind rotaţia raţională a culturilor, gîndacul ghebos a pricinuit grîului pagube foarte mari.

De aceea, în cazul cînd sîntem nevoiţi să însămînţăm grîul după cereale păioase, vom destina acestei culturi numai acele terenuri care au fost cultivate cu păioase doar un singur an şi care nu se găsesc într-o zonă infectată de dăunători.

Terenurile alese trebuie bine pregătite în vederea însămînţării grîului de toamnă, executîndu-se în acest scop, la timp şi în bune condiţii agrotehnice, dezmiriştitul şi arăturile adînci. O dată cu arătura adîncă, este bine să se dea şi îngrăşăminte organice şi minerale, îndeosebi pe terenurile unde grîul urmează după el însuşi.

Cea mai mare suprafaţă de grîu de toamnă (aproape 80 la sută) se cultivă la noi în ţară după porumb. Ştiinţa şi practica agricolă au arătat că şi în cazul cînd grîul se însămînţează după porumb, se pot obţine recolte sporite, cu condiţia ca porumbul să fie recoltat la timp şi cît mai repede, astfel ca terenul să poată fi bine pregătit, iar însămînţatul grîului să se facă în epoca optimă. Se recomandă de asemenea ca grîul să se semene după porumbul cultivat în teren bine îngrăşat cu bălegar. Dacă nu s-a făcut acest lucru, este absolut necesar să introducem în sol, o dată cu arătura de însămînţare, gunoi de grajd bine putrezit în cantitate de 16—20 de tone, precum şi îngrăşăminte minerale.

Să marcăm butucii de viţă de pe care se vor recolta coardele-altoi

Producerea unui material săditor viticol de calitate este strîns legată şi de felul în care se execută alegerea şi recoltarea coardelor-altoi. Această lucrare nu trebuie făcută la voia întîmplării, aşa cum greşit mai procedează unii viticultori, ci numai de pe porţiunile de teren cu butuci din cei mai valoroşi.

In acest scop, este necesar să identificăm din timp parcelele de pe care vom recolta coardele-altoi. Parcelele alese trebuie să aibă butucii cît mai viguroşi şi productivi şi să nu fi suferit de mană, ger, secetă sau alte calamităţi. Se va avea grijă de asemenea ca soiul din parcela respectivă să fie cît mai valoros. Recoltarea coardelor-altoi trebuie făcută în primul rînd de la soiurile raionate care au fost găsite cele mai potrivite pentru regiunea respectivă.

După ce au fost identificate parcelele şi soiurile, se trece apoi la alegerea şi marcarea butucilor de la care se vor recolta coardele-altoi. Această lucrare se face toamna, în timpul coacerii strugurilor. Butucii aleşi trebuie să fie viguroşi, productivi, să aibă struguri cu coacere uniformă şi fără boabe mărgeluite şi să nu prezinte urme de boli sau dăunători.

Marcarea (însemnarea) butucilor aleşi se face prin văruirea buturugii (căpăţînii) butucului, prin ţăruşi văruiţi bătuţi în dreptul lor sau prin etichete vizibile. Dacă se aleg mai multe soiuri, fiecare soi se va marca deosebit, pentru a se înlătura amestecul coardelor la recoltare. Este mai bine însă ca într-o parcelă să se facă alegerea unui singur soi.

In viile gospodăriilor agricole de stat şi gospodăriilor agricole colective, însemnarea butucilor pentru recoltarea coardelor-altoi se va face în plantaţiile recunoscute şi inventariate ca producătoare de coarde-altoi.

Măsurile sanitar-veterinare pentru prevenirea şi combaterea pestei porcine trebuie respectate cu stricteţe

Printre bolile molipsitoare care pot provoca multe pagube în rîndul porcilor, se numără şi pesta, sau, cum i se mai spune în popor, ciuma porcilor. Această boală, care se poate ivi în orice perioadă a anului, atacă porci de orice vîrstă şi chiar şi porcii mistreţi.

Porcul bolnav de pestă poate fi cunoscut după următoarele simptome: are febră mare (40—42 de grade), este trist, stă tot timpul culcat în coteţ, înfundat în paie, nu are poftă de mîncare, este constipat la început, apoi are diaree, greţuri şi varsă, din ochi i se scurge puroi, de multe ori respiraţia îi este grea, iar mersul îi este împleticit de parcă ar fi beat. Netrataţi la timp, majoritatea porcilor bolnavi de pestă mor. Dacă totuşi, printre ei se găsesc unii mai rezistenţi, aceştia rămîn slabi, nu se mai îngraşă şi, ca atare, nu mai prezintă nici o valoare economică pentru gospodărie. In schimb, aceşti porci prezintă un pericol permanent, putînd provoca îmbolnăvirea altor porci sănătoşi care s-ar afla în contact cu ei.

Sămînţa pestei porcine se află în sîngele porcilor bolnavi. Această boală se răspîndeşte în cazul cînd sîngele porcilor bolnavi care au fost tăiaţi este mîncat de porcii sănătoşi. De asemenea, pesta se răspîndeşte în cazul cînd hrana, apa şi aşternutul cu care vin în contact porcii sănătoşi conţin sînge de la porcii bolnavi, scursori din ochi şi din nas sau urină.

Sămînţa bolii trăieşte multă vreme în carnea crudă, ţinută la frig, în carnea sărată sau afumată, sau în cadavrele putrezite ale porcilor morţi din pricina bolii. Cea mai importantă sursă de răspîndire a pestei o constituie carnea porcilor bolnavi, care se vinde în mod clandestin, sau cadavrele porcilor bolnavi, care, în loc să fie îngropate adînc în pămînt, sînt aruncate prin şanţuri, rîpi sau bălţi; cadavrele sînt mîncate de animale sau păsări, care aduc astfel boala în rîndul animalelor sănătoase.

Pentru a se preveni răspîndirea printre porci a acestei boli primejdioase, este necesar ca producătorii, atunci cînd li se îmbolnăveşte vreun porc, să anunţe de îndată medicul veterinar sau pe agentul veterinar din comună. Pînă la venirea acestora, porcul bolnav trebuie ţinut absolut separat de cei sănătoşi. Dacă se întîmplă ca porcul să fie tăiat înainte de venirea medicului veterinar, trebuie avută grijă ca sîngele, organele, carnea, maţele şi toate resturile rămase să fie strînse şi ţinute într-un loc ferit şi acoperite, pentru ca apoi să fie văzute de medic. Cuţitul, toporul, vasele şi celelalte obiecte întrebuinţate la tăiere se opăresc bine cu leşie fierbinte. Dacă porcul a murit, cadavrul se va ţine, de asemenea, pînă la sosirea organelor veterinare, ferit de atingerea cu celelalte animale.

Acestea sînt pe scurt cîteva reguli elementare pe care e bine să le aibă în vedere orice crescător de animale, dacă doreşte ca boala să nu se întindă.

Din păcate, se mai găsesc în satele noastre unii producători agricoli care, neţinînd seamă de aceste sfaturi, contribuie în mod inconştient la crearea condiţiilor prielnice de răspîndire a bolii. Un asemenea caz s-a întîmplat în comuna Măgeşti, raionul Aleşd, regiunea Oradea, unde unul din locuitorii comunei n-a anunţat organele sanitar-veterinare că a apărut boala la porcii săi şi a lăsat animalele bolnave să pască în continuare împreună cu celelalte. Rezultatul a fost că în numai cîteva zile, un număr de 52 de porci din această comună s-au îmbolnăvit de pestă.

Astfel de exemple, ce pot fi întîlnite şi în alte comune, dovedesc lipsa de conştiinţă cetăţenească a unor locuitori, care nesocotind sfaturile date de medicii veterinari pentru stăvilirea bolilor la animale, provoacă pierderi grele concetăţenilor lor şi totodată economiei ţării.

In fiecare an, statul nostru cheltuieşte sume mari de bani pentru îngrijirea sănătăţii animalelor. La regiuni, raioane şi comune există servicii sanitar-veterinare înzestrate cu tot ce este necesar pentru prevenirea şi combaterea bolii. In cadrul acestor servicii îşi desfăşoară activitatea sute de medici şi agenţi veterinari care au sarcina să vină în ajutorul crescătorilor de animale în acţiunea de combatere a bolilor. Trebuie ştiut însă că reuşita luptei contra pestei este asigurată nu numai de organele sanitar-veterinare, ci şi de modul în care ţăranii muncitori înţeleg să dea acestor organe tot concursul pentru prevenirea şi combaterea bolilor.

Dr. I. TRIFU

Insilozarea porumbului furajer, lucrare ce nu suferă nici o amînare

— Organele agricole din regiunea Craiova neglijează insilozarea porumbului —

Ziarul nostru a întreprins zilele acestea un raid-anchetă în regiunea Craiova, pentru a constata cum s-a organizat și cum se desfășoară aci acțiunea de însilozare a porumbului furajer. Și, după cum e firesc, mai întîi s-a luat legătura cu organele de îndrumare și control de la regiune.

La Trustul Gostat. Negăsindu-l pe inginerul Maxim, care se ocupă de problema bazei furajere, ne-am adresat directorului Trustului, tov. Mihai Popa:

— Ce măsuri am luat în legătură cu acțiunea de însilozare a porumbului?

Și directorul făcu o pauză.

— Păi, să vedeți, tovarăși, reluă el, este adevărat că însilozarea porumbului e o problemă importantă, dar... pe noi ne interesează în momentul de față numai treierișul. După aceasta, vom vedea...

Și discuția s-ar fi terminat aci. Dar cu fața brusc luminată de o mare satisfacție, tov. director Popa ne-a întors de la ușă:

— Am uitat să vă spun. Noi am luat unele măsuri. Am trimis la gospodării niște... circulare!

La direcția agricolă regională, aceeași situație: în biroul bazei furajere, am găsit un singur om. Pe tov. Ion Predescu, șeful depozitului de materiale al direcției. Ceilalți tehnicieni, ca și la Trustul Gostat, erau plecați pe teren, tot în campania de treieriș. Tov. Ion Predescu cunoaște însă bine stadiul lucrărilor de însilozare. Ne-a spus-o chiar el:

— S-au dat spre tipărire 2.000 de lozinci cu această temă, dar pînă acum, spre ghinionul nostru, nu sînt gata. Indată ce se vor termina tipărirea și difuzarea lor, vom trece și la organizarea practică a însilozării.

N-am avut timp să ne exprimăm nedumerirea, căci, spre bucuria noastră, apăru pe ușă însuși tov. ing. Luțai, șeful bazei furajere din direcția agricolă. Bucuria ne-a fost însă zadarnică. Tov. Luțai nu știa despre mersul lucrărilor de însilozare nimic în plus față de noi. Din dispoziția tov. Ștefan Bărbuceanu, directorul direcției agricole regionale, în tot timpul campaniei de treieriș fusese ca și detașat în raioanele Novaci și Segarcea, de unde tocmai picase. Am aflat că nu numai șeful bazei furajere, ci și colaboratorul lui direct, ing. Grigore Moțoi, ca și ceilalți tehnicieni ai secției, au fost trimiși în campania de treieriș. Nemulțumindu-se numai cu atît, tov. director Ștefan Bărbuceanu a dat dispoziții și la raioane ca unii tehnicieni și ingineri din sectorul zootehnic și baza furajeră să lase munca lor principală și să plece ca delegați în diverse comune, pentru îndrumarea lucrărilor de treieriș. Să fi uitat oare tov. Bărbuceanu de existența Decretului nr. 303/955 al Ministerului Agriculturii, referitor la folosirea tehnicienilor și inginerilor din resortul bazei furajere?

La G.A.S. Răcari...

— Mai e timp, se vor face toate!

La început, cînd am auzit aceste cuvinte, am crezut că tov. director Ion Giura, care le rostise, glumea. Nu de alta, dar tocmai trecusem pe lîngă lanul de porumb pentru siloz al gospodăriei, care începuse să se usuce. Tov Giura însă nu glumea. Vorbea foarte serios:

— Tovarăși, ne-a spus el, cu aerul unui om foarte încîntat de sine, noi ne-am gîndit ca pe la 25 august să formăm o comisie care să cerceteze dacă porumbul e bun pentru însilozat. O dată porumbul bun de însilozat, îl și dăm la tocătoare. Mașini, slavă domnului, avem destule.

— Sînt reparate, tovarășe director?

— Da, reparate... adică... mai sînt nereparate cîteva, dar nu-i nici o grabă, se vor repara și acestea.

— Dar cu silozurile cum stați, tov. director?

— Păi, cum să stăm? Foarte bine. Avem 17 silozuri sistem gropi și vom mai construi altele noi. Ce-i drept, cele vechi s-au cam surpat ele, dar le vom amenaja. Nu-i o problemă, mai e timp. Se vor face toate, așa, planificat.

...Și la stațiunea de montă din comuna Breasta. Administratorul lotului zootehnic Petre Giurcă este un om care se ocupă cu de toate. Cînd e delegat de convoi, cînd face pe referentul la sfatul popular. Dar numai de însilozarea porumbului, acțiune de care răspunde direct, nu se ocupă.

Cînd l-am întrebat dacă a început însilozarea porumbului, tare s-a mai mirat:

— De pe acum să începem însilozarea porumbului? După cîte știu, treaba asta se face mai tîrziu. Problema cea mai actuală este treierișul.

— Dar silozurile le-ați pregătit?

— Pînă acum, nu. Ce, parcă e mare lucru de construit o groapă de siloz? Cît ai bate din palme, e gata.

— Dar tocători aveți?

— Nu avem, dar facem rost...

De unde vor face rost, cum vor face rost, nu știa. După cum nu știa nici că timpul de însilozare a porumbului a sosit de mult.

Din constatările făcute pe teren, în mai multe gospodării de stat și colective, ca și la diverse stațiuni de montă din comune, rezultă că în regiunea Craiova însilozarea porumbului furajer este complet neglijată.

Din situațiile de la Trustul Gostat, reiese că în anul acesta se vor însiloza în gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova numai porumb pentru siloz cca 20.000 tone. In afară de acestea, vor trebui însilozate însemnate cantități de porumb însămînțat în culturi duble și porumbul steril. Pentru a face față acestor sarcini, Trustul regional Gostat ar fi trebuit să ia de mult măsuri pentru amenajarea silozurilor vechi din gospodăriile de stat și pentru construirea altora noi. De asemenea, tocătorile mecanice și manuale trebuiau să fie de mult reparate. Insă pînă acum, în marea majoritate a gospodăriilor agricole de stat, acest lucru nu s-a făcut.

Dacă aceasta este situația în gospodăriile agricole de stat, cărora le revine sarcina de a fi model de organizare a producției în agricultură, nu este de mirare că nici la gospodăriile agricole colective și stațiunile de montă comunale din regiune lucrurile nu stau mai bine.

Deși pe alocuri porumbul pentru siloz a început să se usuce, pînă la ora actuală în toată regiunea Craiova s-au însilozat doar patru vagoane: unul la stațiunea de montă din Băilești și trei la cîteva stațiuni de montă din raionul Gura Jiului.

De asemenea, din constatările făcute pe teren rezultă că în regiunea Craiova nu sînt suficiente tocători mecanice, iar cele existente stau nereparate, problemă despre care organele regionale de resort se pare că nici nu au cunoștință. Mai trebuie menționat că tocătorile mecanice, furnizate de întreprinderea de stat „Topleț" sînt de calitate slabă și că nu se poate lucra cu ele în cele mai bune condiții.

In regiunea Craiova, nu au existat preocupări nici pentru amenajarea și construirea de noi silozuri. In această privință, o mare vină revine Trustului nr. 6 de construcții Craiova, care a încheiat contracte cu mai multe gospodării agricole de stat din regiune pentru construirea de silozuri sistem baterii, și care tărăgănează mult aceste lucrări. Este cazul gospodăriilor agricole de stat Motățel, Dobra, Burila și altele.

Insilozarea porumbului este una din principalele căi de asigurare a hranei vitelor pe timpul iernii. A o subaprecia înseamnă a subaprecia însăși problema dezvoltării șeptelului și creșterii producției animale.

Organele agricole regionale din Craiova, care se fac vinovate de această subapreciere, trebuie să-și schimbe atitudinea și să ia măsurile care se impun. In primul rînd, tehnicienii și inginerii din sectorul zootehnic să fie lăsați să-și ducă munca pentru care sînt încadrați. Să se treacă urgent la amenajarea și dezinfectarea silozurilor vechi și la construirea de silozuri noi, cît și la repararea și asigurarea numărului necesar de tocători mecanice. In acest scop, să fie mobilizate toate mijloacele locale. Totodată, o parte din porumbul lăsat pentru producția de boabe nu a legat. In consecință, în toate unitățile trebuie să se identifice porumbul steril, pentru a fi însilozat o dată cu cel furajer.

Să se asigure fiecărei gospodării de stat, gospodării colective și stațiuni de montă tot sprijinul necesar, să se desfășoare o susținută muncă de lămurire pentru ca metoda însilozării porumbului să se extindă cît mai mult în sectorul particular, prin amenajarea de silozuri comune, pe grupuri de gospodării.

Numai astfel se va putea asigura animalelor o hrană substanțială pe timpul iernii, iar regiunea va putea valorifica posibilitățile de care dispune pentru dezvoltarea șeptelului și creșterea productivității animalelor.

GH. ROSU
și
Ing. TRAIAN BILBHE

PREGĂTIRI PENTRU INSILOZAREA FURAJELOR

Colectiviștii din comuna Valea Cinepii, regiunea Galați, acordă anul acesta o deosebită atenție însilozării nutrețului și mai cu seamă a porumbului furajer. Pentru hrănirea îndestulătoare a animalelor pe timpul iernii, ei vor însiloza cantitatea de 160 de tone de furaje.

In fotografie: tinerii colectiviști Gheorghe Zainea, Nicolae Avram, Fane Iordăchescu, Maria Tureac și Tănase Nica, mobilizați de organizația U.T.M., lucrează de zor pentru a termina construirea gropilor de siloz.

(Foto: S. NORU)

Prin producerea de material săditor viticol, întovărășirea noastră obține mari venituri

In primăvara anului trecut, 18 țărani muncitori din comuna noastră am înființat o asociație simplă pentru producerea materialului săditor viticol, pe o suprafață de 2 ha.

Munca pentru producerea acestui material, atît de necesar refacerii viilor și înființării de noi plantații viticole, nu este de loc ușoară. In schimb, este foarte frumoasă și bănoasă.

Incepînd de la pregătirea materialului pentru altoire și pînă la scoaterea vițelor din școală, pepinieriștii viticoli trebuie să execute cu mare atenție și cu multă răbdare toate lucrările. Fasonatul, altoitul, forțarea, plantarea în școală, întreținerea în timpul vegetației etc. sînt lucrări ce se cer a fi executate la timp și cu migală. De acest lucru au ținut seama pepinieriștii noștri. Numai așa a fost posibil ca în primul an de muncă, cu toate greutățile începutului, să altoim peste 350.000 de vițe din diferite varietăți și să scoatem în toamnă un procent de 32 la sută vițe de calitatea I. Altoitorii cei mai buni, ca Vasile Burdușa, Păun Dragomir, Gavrilă Săvulescu și alții, au realizat un procent de 40—50 la sută. Trebuie arătat că acest procent este foarte greu de realizat, chiar și de către cei mai pricepuți pepinieriști viticoli.

Valorificînd întreaga cantitate de vițe prin AGEVACOOP, membrii asociației noastre au primit însemnate sume de bani. Ștefan I. Gavrilă, de exemplu, a realizat un venit net de 10.742 lei, iar Gavrilă Săvulescu, de 9.679 lei.

Văzînd aceste rezultate, numeroși alți producători viticoli din comuna noastră și-au exprimat dorința de a intra în asociația noastră, făcînd și cereri în acest sens. Totodată, noi, membrii vechi ai asociației, văzînd cît de rentabilă ne-a fost munca, am fi voit să altoim în viitor cantități și mai mari de viță. Pentru aceasta, era necesar să pășim pe o nouă treaptă, mai înaltă, de organizare a muncii. Și astfel, la propunerea comuniștilor, în toamna anului 1955 am transformat asociația noastră într-o întovărășire. Numărul membrilor înscriși în întovărășire a ajuns la 35, suprafața de teren pentru școală la 5 ha, iar cel al vițelor pregătite pentru a fi altoite în primăvara anului 1956, la 800.000 de bucăți.

Pentru pregătirea terenului destinat școlii de viță, noi am încheiat contract cu S.M.T. Florești, care a desfundat cu tractorul la 60 cm adîncime întreaga suprafață. După desfundare, am făcut în comun amenajarea terenului și a canalelor pentru irigare.

Cu ajutorul avansurilor primite de la AGEVACOOP, ne-am procurat portaltoaiele, coardele-altoi și materialul necesar pentru forțare. In scopul desfășurării în cît mai bune condiții a lucrărilor, noi am organizat două echipe, de care răspund doi tovarăși dintre cei mai bine pregătiți din punct de vedere agrotehnic.

Membrii întovărășirii noastre au altoit în total anul acesta peste 800.000 de vițe, din 16 varietăți raionale. Altoitorii Gavrilă Săvulescu, Vasile Burdușa, Păun Dragomir și alții au altoit fiecare între 30—40.000 de bucăți de vițe.

O deosebită atenție am acordat noi respectării normelor agrotehnice. Așa, de exemplu, bilonarele au fost făcute la distanța de 1,20 m între ele, de 40 cm înălțime, fiind orientate pe direcția est-vest, pentru ca vițele să primească cît mai multă lumină în timpul vegetației. Pe metrul liniar am plantat 15 vițe. Grosimea stratului de pămînt tras peste vițe nu depășește 5 cm. Pentru a preîntîmpina un eventual atac al viermelui-sîrmă sau al larvelor cărăbușului de mai, o dată cu plantarea vițelor în școală am dezinfectat terenul cu nitroxan, dînd cîte 150 kg la hectar.

In dorința de a realiza în acest an un procent cît mai mare de butași de viță altoită de calitatea întîi, membrii întovărășirii noastre au executat pînă acum toate lucrările de întreținere la timp și potrivit cerințelor agrotehnice. Astfel, în școala de viță s-au făcut trei prașile, trei stropiri cu zeamă bordeleză contra manei, irigatul de trei ori și un copcit. Datorită acestor lucrări, starea în care se găsesc acum butașii ne îndreptățește să așteptăm un procent de peste 45 la sută de vițe de calitatea întîi. Aceasta va aduce întovărășiților mari venituri bănești. Din socotelile făcute pînă acum, reiese că Gavrilă Săvulescu, de pildă, care a altoit și plantat 40.000 de bucăți de viță, va primi aproape 40.000 lei. Sume între 20—30.000 lei vor primi aproape toți întovărășiții. Acum facem din nou planuri de viitor. Unul dintre proiectele noastre este de a ne produce singuri, în întovărășire, portaltoaiele necesare. Și în anul trecut, și în acest an noi ne-am aprovizionat cu portaltoaie de la G.A.S. Belitori, regiunea București, G.A.S. Fetești, regiunea Constanța, I.C.A.R. Crăciunel, regiunea Hunedoara, și din alte unități îndepărtate, producătoare de astfel de material. Producerea acestui material în întovărășirea noastră ne-ar scuti de multe greutăți, aducîndu-ne totodată și un spor de cîștig. In acest scop, într-o adunare generală noi am hotărît ca în toamnă să mai desfundăm încă 2 ha de teren, pe care în primăvara anului viitor să plantăm butași de viță din varietățile Riparia și Kobel 5-B-B.

De asemenea, forțatul vițelor altoite nu a dat în toate cazurile rezultatele așteptate, deoarece s-a făcut individual. Noi am hotărît ca din suma de bani ce există la fondul obștesc al întovărășirii noastre și cu ajutorul unui credit pe care-l vom obține de la stat, să construim o seră cu zece încăperi, unde să putem forța peste un milion și jumătate de bucăți de viță.

COSTICA I. DIMA
președintele întovărășirii pentru producerea de material săditor viticol, din comuna Vînători raionul Focșani

Să învățăm din experiența fruntașilor recoltelor bogate

Marin Ciurea din Livezi

In satul Livezi, comuna Podari, regiunea Craiova, sînt mulți țărani muncitori harnici, dar Marin Ciurea îi întrece pe toți. A prins drag de metodele agrotehnice pe care i le-a împărtășit cu răbdare și multă bunăvoință inginerul agronom Aurelian Vasilescu, șeful punctului agricol, și își lucrează pămîntul într-un chip nou.

Așa a devenit el fruntaș al recoltelor bogate. Cele peste 2.100 kg de grîu la ha obținute de el în condițiile de climă deosebite din acest an dovedesc o dată mai mult că își merită din plin acest titlu. Pentru a face cunoscută și altora experiența acestui vrednic țăran muncitor, publicăm mai jos răspunsul pe care l-a dat unui redactor al ziarului, care l-a întrebat cum a muncit ogorul de a obținut cea mai mare recoltă de grîu din comună.

„Mulți din sat care au urmat îndrumările agronomilor au obținut producții din an în an tot mai sporite. Alde Dumitru Vînătoru, de pildă, ca și Bogdan Constantin, Ștefan Popa și alții, au ridicat în vara asta de pe arie peste 1.800 kg de grîu la ha. Și ar fi putut foarte bine să treacă de două mii, dar au făcut cîteva greșeli: n-au pregătit destul de bine terenul și au însămînțat cam tîrziu, după ce momentul optim trecuse. Cînd au semănat ei, grîul meu era deja răsărit. Terenul de pe raza comunei noastre are o structură proastă. Poate să-l plouă zile în șir, dacă numai două zile arde soarele sau bate vîntul, abia de-l mai poți ara. In plus el conține săruri în cantități destul de mari. Agronomul de la punctul nostru agricol ne-a învățat cum trebuie lucrat un astfel de teren, ca să dea roade bogate. Eu l-am urmat sfatul. In timp ce vecinii mei de care vorbeam s-au mulțumit doar să-l are, eu mai întîi l-am gunoit, apoi am executat arătura adîncă.

Arătura am boronit-o de două ori, pentru a mărunți pămîntul cît mai bine. In felul acesta, sămînța a intrat într-un sol afînat, reavăn și la aceeași adîncime. Grîul a încolțit repede și a răsărit des și viguros. In primăvară, din cauza ploilor dese, terenul prinsese scoarță, ceea ce împiedica creșterea plantelor. Și acest neajuns l-am înlăturat, boronind terenul de mai multe ori. Bogdan Constantin, Ștefan Popa și alții au executat această lucrare o singură dată. Am plivit grîul ori de cîte ori a fost nevoie, l-am recoltat cînd era în pîrgă.

Mai sînt în satul nostru și gospodari care nu țin seama mai de loc de regulile agrotehnice. Cred că e bine să spun cîte ceva și despre ei, pentru ca cei care vor să aibă recolte bogate de grîu să ia bine aminte la greșelile lor. Este vorba despre consătenii mei Gheorghe Crețu, Traian M. Stancu și Anghelina I. Constantin, care și-au însămînțat grîul după păioase, n-au executat dezmiriștitul, iar arătura au făcut-o de mîntuială. Aceștia, cum era și firesc, n-au scos nici 600 kg de grîu la ha.

Trebuie să arăt că și eu aș fi putut avea recolte mai bogate decît am avut. Am făcut însă greșeala de a nu schimba sămînța pe care am semănat-o cu sămînța de soi de la bazele de recepție. Or, sămînța de soi — după cum am putut vedea la întovărășirea din satul nostru — s-a dovedit că are însușiri mai bune și este mai productivă. De altfel, lucrînd laolaltă și pe o suprafață mare de teren, întovărășiții au putut face mai bine toate lucrările. Dovadă este recolta de 3.000 kg de grîu la hectar pe care au obținut-o ei.

De aceea, consider că greșeala mea cea mai mare este că nu m-am înscris de la început în întovărășire. Aș fi dus acum acasă vreo mie kg de grîu mai mult.

Greșeala aceasta eu nu vreau s-o mai repet. Semănatul grîului în toamna aceasta, ca și al celorlalte culturi, îl voi face laolaltă cu întovărășiții, în familia cărora m-am hotărît să intru și eu".

Valorile de artă romînești aflate la Moscova au sosit în țară

Marți și miercuri au sosit în Capitală, în două transporturi speciale, valorile artistice ale artei aplicate, decorative și plastice romînești, depuse spre păstrare în Rusia în anul 1917 și care, printr-o hotărîre recentă a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., au fost remise guvernului romîn.

Cele peste 39.000 de obiecte — tablouri, gravuri, desene, icoane vechi, monede, medalii, odăjdii, precum și vestitul tezaur de la Pietroasa — „Closca cu pui" vor fi prezentate în cadrul unei expoziții care se va deschide în curînd la Muzeul de Artă al R.P.R. Expoziția va avea trei secții: pictură, artă feudală, numismatică și arheologie.

Publicul nostru va putea astfel cunoaște și admira aceste opere de artă de o mare valoare istorică și artistică, care, datorită gestului prietenesc al Uniunii Sovietice, vin să îmbogățească patrimoniul artistic al țării noastre.

(Agerpres)

In regiunea Galați, există posibilități pentru obținerea unor recolte mai mari la grîu

Ing. agr. VASILE POPA
directorul direcției agricole
și
BORIS ERHAN
directorul Trustului Gostat

Regiunea Galați cuprinde între hotarele ei 12 raioane. Unele numai de cîmpie, cum ar fi Brăila, Călmățui și Filimon Sîrbu, altele, ca Bujoru, Berești, Tecuci, Panciu, Vrancea etc., așezate unde cîmpia alternează cu dealurile, ceea ce face ca terenul să prezinte mari denivelări. In ceea ce privește solurile, în raioanele Filimon Sîrbu, Brăila, Călmățui, mare parte din Tecuci și partea de sud a Focșaniului predomină cernoziomul degradat, în Bujoru, Berești, o parte din Focșani și Panciu, brunul-roșcat de pădure, iar în Galați și Măcin, cernoziomul ciocolat. Mai puțin răspîndite sînt lăcoviștile, sărăturile, nisipurile și podzolurile.

Climatul regiunii este în general secetos. Precipitațiile sînt de obicei puține și neuniform răspîndite în timpul anului. Iernile sînt caracterizate prin zăpadă puțină și geruri aspre. Uneori, în lunile iunie, iulie, august și septembrie în multe raioane, ca Măcin, Galați, Călmățui și Filimon Sîrbu, nu plouă de loc, temperatura medie ridicîndu-se în luna iulie la plus 23 grade Celsius, în unele zile atingînd chiar plus 40 de grade.

Insuficiența precipitațiilor, temperaturile ridicate și vînturile calde, care bat cu regularitate în timpul verii, dăunează foarte mult dezvoltării culturilor și îndeosebi porumbului. Din această cauză, culturile care rodesc mai bine în regiunea noastră sînt păioasele și mai cu seamă grîul.

In cei mai mulți ani, cu excepția celor prea secetoși, grîul a dat producții bune în regiunea Galați. De pildă, în anul 1955, producția medie la hectar pe regiune a fost de 1.500 kg. In raionul Călmățui, recolta medie a atins 1.795 kg, în raionul Brăila, 1.596 kg, iar în raionul Filimon Sîrbu, 1.572 kg. Nu același lucru se poate spune însă despre anul agricol 1955—1956.

După recoltele obținute pînă acum, ca și după evaluările făcute, reiese că în acest an producțiile medii de grîu la hectar nu vor depăși 600 kg în sectorul individual, 700 kg în gospodăriile colective și întovărășirile agricole și 750 kg în sectorul gospodăriilor de stat.

Din ce cauză se obține în acest an o producție atît de scăzută de grîu în regiunea Galați? Este știut că la noi, de altfel ca mai în toate regiunile de sud ale țării, cele mai răspîndite plante de cultură sînt grîul și porumbul. In regiunea Galați, aceste plante ocupă aproape 70 la sută din întreaga suprafață arabilă. Suprafețe însemnate erau ocupate cu aceste culturi și înainte. De aceea, în practica producătorilor agricoli din regiune s-a creat un sistem bienal de rotație a culturilor, în cadrul căruia grîul se însămînțează de obicei după porumb, iar porumbul după grîu și alte păioase. Din pricina condițiilor de climă, în anul 1955 vegetația porumbului a fost mult întîrziată. Această cultură a ajuns la maturitate deplină abia către sfîrșitul lunii octombrie. Recoltarea porumbului făcîndu-se atît de tîrziu, în mod practic însămînțarea grîului după porumb nu se putea efectua decît în luna noiembrie, deoarece porumbiștile trebuiau să fie mai întîi arate, îngrășate și grăpate. In acest caz, semănatul grîului s-ar fi întîrziat peste măsură, ceea ce putea avea drept urmare compromiterea culturii.

Intr-o asemenea situație, organele de stat și cele agricole au luat hotărîrea ca grîul de toamnă să fie însămînțat pe terenurile eliberate prin recoltarea culturilor păioase, deci în miriști. In regiune, existau și suprafețe de teren cultivate cu plante leguminoase, cu ierburi perene, cu rapiță, cartofi timpurii, pepeni etc., care trebuiau destinate exclusiv însămînțării cerealelor păioase de toamnă. In cele mai multe locuri, însă, organele agricole n-au ales cu simț de răspundere terenurile cele mai potrivite pentru grîu, n-au lămurit și sprijinit pe producătorii agricoli să semene grîul, în primul rînd, după plantele premergătoare indicate de știința agrotehnică. Nici indicația agrotehnică care arată că grîul poate urma după cereale păioase numai dacă aceste plante au fost cultivate pe terenul respectiv un singur an și dacă suprafețele nu-s infectate de dăunători, nu s-a respectat peste tot. Aproape toate miriștile au fost semănate în toamnă cu cereale păioase.

In ce privește grîul, trebuie arătat că 70 la sută a fost însămînțat după el însuși. In foarte multe gospodării, semănatul grîului s-a făcut prea devreme, în primele zile ale lunii septembrie. Or, este știut că pentru regiunile secetoase, cum este regiunea Galați, timpul optim de însămînțare recomandat de agrotehnică este între 20 septembrie și 10-15 octombrie. Dacă mai adăugăm la aceasta și faptul că o dată cu executarea arăturilor adînci nu s-au încorporat în sol decît cantități mici de îngrășăminte organice și minerale, că, nemaifiind lucrată înainte de însămînțare, arătura a fost bulgăroasă și nu a permis semănatul uniform și la adîncimea cea mai potrivită, reiese în mod cît se poate de limpede că regulile agrotehnice n-au fost respectate.

Epoca optimă de însămînțare nu a fost respectată în întregime nici în sectorul gospodăriilor agricole de stat, unde o parte din grîu s-a însămînțat tot prea devreme, iar o suprafață de 5000 ha s-a semănat prea tîrziu, după data de 15 noiembrie.

Urmările greșelilor săvîrșite la însămînțare n-au întîrziat să se arate. Mai întîi, fiind însămînțat pentru al doilea an pe același loc, grîul a fost atacat de rugină, chiar îndată după răsărire. Primăvara, de asemenea el a fost expus atacului gîndacului ghebos și buhei semănăturilor. Atacul acestor dăunători a fost foarte puternic în raioanele Galați, Măcin și Filimon Sîrbu, din care cauză producțiile medii la hectar nu depășesc 400-500 kg. Semănat prea devreme, și toamna fiind lungă și caldă, grîul a vegetat mult, prezentînd o masă foliară mare. Din cauza zăpezii puține și a frigului puternic, care uneori a ajuns pînă la minus 30 de grade Celsius, pe unele porțiuni de teren plantele au degerat. De asemenea, poleiul căzut în luna februarie a sufocat o mare parte din plante. Datorită înghețului și înăbușirii plantelor, semănăturile de grîu au ieșit din iarnă slăbite, „descălțate" și rărite. Față de această situație, ar fi trebuit ca toate semănăturile să fi fost tăvălugite imediat ce se putea intra pe ogor. Această lucrare însă nu s-a făcut decît în foarte mică măsură. Ca urmare, starea de vegetație a culturilor s-a înrăutățit tot mai mult.

In primăvară, tîrziu, constatîndu-se că cultura de grîu este compromisă, în unele raioane, ca Măcin, Galați, Brăila și Filimon Sîrbu, peste 60 la sută din suprafață a fost întoarsă și reînsămînțată.

Primăvara a fost întîrziată, rece și umedă. Aceasta a făcut ca procesele de descompunere în sol să decurgă anevoios și, ca urmare, grîul să ducă lipsă de azot. Pentru a-i stimula creșterea și a-l ajuta să rodească mai bine, ar fi fost necesar să se dea îngrășăminte suplimentare și mai cu seamă azotat de amoniu. In regiune neexistînd rezerve de îngrășăminte minerale, îngrășarea suplimentară a semănăturilor de grîu ieșite slăbite din iarnă nu s-a putut face decît pe mici suprafețe, la unele gospodării colective și de stat. Pe la sfîrșitul lunii aprilie vremea s-a încălzit brusc, devenind uscată și secetoasă. Grîul a vegetat un scurt timp, după care a început să pălească, o parte din boabe — încă nedezvoltate — dînd în pîrgă cu mult înainte de timp. Ca urmare, ele au rămas seci, șiștave, fără greutatea corespunzătoare.

★

Experiența anului trecut ne-a dovedit cu prisosință că obținerea unei producții sporite de grîu la hectar nu este posibilă fără aplicarea cu strictețe a întregului complex de reguli agrotehnice. Un exemplu grăitor în această privință îl constituie succesele realizate de unele gospodării colective și de stat, care, cu toate condițiile grele de climă ale anului agricol 1955-1956, aplicînd în mai mare măsură regulile agrotehnice la cultura grîului, au obținut recolte bogate. Astfel, gospodăriile colective din comunele Pădureni, raionul Panciu, și din Barcea, raionul Tecuci, deși au însămînțat grîul tot după păioase, aplicîndu-i îngrășăminte azotate în timpul vegetației, au reușit să culeagă 1.500-1.600 kg la hectar. Și gospodăria colectivă din comuna Cerna, raionul Măcin, a obținut peste 1.000 kg de grîu la ha, ca urmare a faptului că a executat însămînțările de toamnă în timpul optim. In unele gospodării de stat, cum ar fi Urleasca și Ghidigeni, s-a obținut o producție medie de 3.000 kg de grîu la ha pe 100 ha și respectiv 2.500 kg la ha de pe 50 ha.

In toamna acestui an, în regiunea Galați se vor însămînța cu grîu peste 200.000 ha în sectorul individual și cooperatist și 50.000 ha în gospodăriile de stat. Pentru a nu se mai repeta greșelile săvîrșite anul trecut, s-au luat din timp toate măsurile necesare.

Calea cea mai sigură pentru sporirea continuă a producției agricole la hectar este cooperativizarea agriculturii. De aceea, organele de partid, de stat și cele agricole de la regiune, raioane și comune intensifică munca politică și organizatorică pentru atragerea unui număr cît mai mare de familii de țărani muncitori individuali în gospodăriile colective și întovărășirile agricole existente, pentru înființarea de noi cooperative de producție agricolă.

Paralel cu munca depusă pentru transformarea socialistă a agriculturii într-un ritm mai intens, în regiunea Galați s-au stabilit unele măsuri a căror aplicare va asigura executarea la timp și în bune condiții agrotehnice a însămînțărilor din toamna aceasta. Inginerii și tehnicienii agronomi de la raioane și îndeosebi de la punctele agricole desfășoară în prezent o intensă îndrumare agrotehnică în vederea alegerii celor mai potrivite terenuri pentru grîul de toamnă. Astfel, pînă acum au fost arate și pregătite suprafețele cultivate cu rapiță, cartofi, leguminoase și bostănoase, pentru ca cea mai mare parte din grîu să fie însămînțată pe aceste terenuri. O dată cu arăturile, s-au încorporat în sol și însemnate cantități de gunoi de graid. In felul acesta, în toamnă, noi nu vom mai fi obligați să însămînțăm grîul după el însuși, decît pe o suprafață de cel mult 25 la sută din cea planificată. In același timp, s-au luat măsuri pentru a se asigura schimbul de sămînță de soi în cadrul regiunii, prin bazele de recepție, astfel încît 80 la sută din suprafața planificată să fie însămînțată numai cu soiul raionat A-15.

O problemă mai dificilă în privința culturii grîului o ridică situația din gospodăriile de stat. Dacă ținem seama că, din întreaga suprafață arabilă pe care o dețin, gospodăriile de stat au sarcină de plan să însămînțeze în această toamnă aproape 57 la sută cu grîu, e lesne de înțeles că o parte din grîu va trebui și în acest an să fie însămînțat tot după grîu. Totuși, deși nu se va putea aplica un sistem rațional de rotație a culturilor, prin aplicarea exemplară a celorlalte reguli agrotehnice și prin extinderea mecanizării, sîntem convinși că vom putea obține producții mari de grîu de pe tarlalele gospodăriilor de stat. Pentru aceasta, noi am efectuat arături de bună calitate pe aproape jumătate din suprafață — ele fiind încă în curs de executare — și vom pregăti cît mai bine terenul, dîndu-i și îngrășăminte, îndeosebi acolo unde grîul va urma după el însuși. Insămînțările le vom executa în epoca optimă.

In regiunea noastră, ca, de altfel, aproape în întreaga țară, țăranii muncitori obișnuiesc să semene grîul după porumb. Pentru a putea executa la timp și în condiții optime lucrările de pregătire a solului și însămînțatul grîului de toamnă, se simte cu tărie necesitatea introducerii în cultură a soiurilor de porumb hibrid care, după cum se știe, au o perioadă mai scurtă de vegetație.

Rezolvarea problemei obținerii unei producții mari de grîu în regiunea Galați depinde în mare măsură de felul cum vor fi aplicate în practică măsurile luate. In această privință, un rol deosebit de important le revine inginerilor și tehnicienilor agronomi de la raioane, puncte agricole și comune. Ținînd seama de cele întîmplate anul trecut, ei vor trebui să depună în rîndul producătorilor agricoli o susținută și eficace muncă de îndrumare agrotehnică pentru a nu se mai repeta greșelile săvîrșite în ceea ce privește alegerea și pregătirea terenului, timpul și adîncimea de însămînțare, întreținerea culturilor de grîu pe timpul iernii și în primăvară etc. Acolo unde situația impune însămînțarea grîului după grîu, agronomii trebuie să vegheze cu toată strășnicia ca toate regulile agrotehnice recomandate să fie aplicate cît mai bine. Grîul semănat pe asemenea terenuri va trebui să se bucure de o îngrijire specială, de la răsărire și pînă la coacere.

O GLORIOASA ANIVERSARE A EROICULUI POPOR COREEAN

La 15 august, poporul coreean a sărbătorit cu multă bucurie cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei sale de sub jugul colonialiștilor japonezi de către glorioasa Armată Sovietică.

Timp de 11 ani de cînd acest popor, care a îndurat timp de aproape patru decenii asuprirea cruntă a militariștilor japonezi, a putut pași, pentru prima oară în îndelungata și frămîntata sa istorie, spre o dezvoltare liberă, de sine stătătoare. Zorii luminoși ai unei vieți noi s-au ridicat atunci deasupra frumoasei Coree, pe care poporul ei o numește cu nespusă dragoste „Țara dimineților liniștite".

Perspectivele vieții noi n-au prins viață decît în partea de nord a țării, acolo unde poporul, condus de gloriosul Partid al Muncii din Coreea, a reușit să întemeieze statul de democrație populară — Republica Populară Democrată Coreeană. In timp ce în R.P.D. Coreeană societatea s-a transformat din temelii, în Coreea de sud, unde se aflau și se află și astăzi trupe americane, a fost instaurat regimul lui Li Sin Man, care, incapabil să asigure dezvoltarea țării, a pornit pe calea jefuirii poporului muncitor și a pregătirii agresiunii împotriva R.P.D. Coreene.

Războiul impus de cercurile imperialiste a fost o grea încercare pentru tînărul stat coreean de democrație populară. Păstrarea independenței și libertății patriei scumpe a fost plătită de populația R.P.D. Coreene cu uriașe jertfe materiale și de sînge. In lupta sa dreaptă și pentru obținerea izbînzii, eroicul popor coreean s-a bucurat de ajutorul vitejilor voluntari chinezi, de sprijinul moral al U.R.S.S. și al tuturor țărilor de democrație populară, de solidaritatea tuturor oamenilor iubitori de pace din întreaga lume.

O dată cu încetarea operațiilor militare, în R.P.D. Coreeană a început o gigantică muncă de reconstrucție, la care participă cu mult entuziasm întregul popor.

Pînă în 1955, oamenii muncii din R.P.D. Coreeană au reclădit 236 de întreprinderi de stat mari și mijlocii; 71 de întreprinderi au fost construite din nou. Producția globală a industriei a putut astfel să crească în 1955 cu 136 la sută față de 1949, anul dinaintea dezlănțuirii războiului din Coreea.

Mari succese au fost obținute de poporul coreean în opera de transformare socialistă a agriculturii. Mișcarea pentru crearea de gospodării agricole colective la sate a crescut rapid în cursul anului 1955. Spre sfîrșitul lunii iunie 1956, existau 14.771 de gospodării agricole colective, care cuprindeau 70,6 la sută din totalul țărănimii muncitoare, și 66,4 la sută din suprafața arabilă totală deținută de țăranii muncitori. Succesul obținut în transformarea socialistă a agriculturii se datorește conducerii înțelepte a Partidului Muncii din Coreea, sprijinului activ dat de masele largi țărănești acestei opere.

Paralel cu dezvoltarea colectivizării agriculturii se desfășoară importanta muncă de construire a canalelor de irigație, care duc la o creștere simțitoare a producției agricole. Recent, a fost dat în exploatare un mare sistem de irigație pe rîul Civiorongan din provincia Phenianul de sud. Numai lungimea canalelor principale ale acestui sistem este de 2.000 de li, adică de aproximativ 800 de kilometri. Aceste canale irigă circa 30.000 de hectare de ogoare ale țăranilor.

Datorită refacerii și dezvoltării industriei și agriculturii, au fost obținute succese însemnate în domeniul comerțului, transporturilor și telecomunicațiilor, învățămîntului, culturii și situației sanitare. Se ridică nivelul de trai al populației de la orașe și de la sate. In anii de după război, au avut loc în R.P.D. Coreeană 4 reduceri de prețuri la mărfurile de larg consum și la alimente, iar salariul muncitorilor și funcționarilor a crescut în medie cu 35 la sută.

La obținerea tuturor acestor succese remarcabile a contribuit mult ajutorul sincer, frățesc, al popoarelor tuturor țărilor socialismului, printre care și al poporului romîn.

In Coreea de sud, însă, situația este cu totul diferită. Regimul lisînmanist menține și astăzi pecetea războiului asupra întregii economii a țării, pecete care se traduce printr-o creștere înspăimîntătoare a mizeriei maselor. In loc să se preocupe de refacerea economiei distruse, guvernanții Coreei de sud, bucurîndu-se de sprijinul Statelor Unite, sînt preocupați de noi pregătiri de război. Ei nu încetează să amenințe R.P.D. Coreeană cu un nou „marș asupra nordului". Cu aprobarea protectorilor lor de peste Ocean, ei au zădărnicit în ultimul timp activitatea comisiei neutre de supraveghere a armistițiului în Coreea, care, cu toate lipsurile sale, a avut totuși un rol pozitiv în menținerea și respectarea acordului de armistițiu semnat acum trei ani. Această măsură a lisînmaniștilor are scopul vădit de a menține focarul de război în această parte a lumii.

Guvernul R.P.D. Coreene, ținînd seama de interesele întregului popor coreean, a propus de numeroase ori guvernului Coreei de sud ținerea unor tratative în vederea unificării pașnice a țării, pentru soluționarea pașnică a problemei coreene. Manifestîndu-și în mod concret dragostea de pace, guvernul R.P.D. Coreene a luat recent hotărîrea de a reduce efectivele Armatei Populare Coreene.

Poziția conformă cu interesele păcii a guvernului R.P.D. Coreene se bucură de aprecieri favorabile în întreaga lume. Ea este sprijinită în special de țările frățești din lagărul socialismului, care-și manifestă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului coreean pentru unificarea pașnică a țării sale.

Și poporul romîn și-a manifestat recent solidaritatea frățească cu cauza dreaptă a poporului coreean, cu prilejul vizitei în țara noastră a delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen. Această vizită a dus la strîngerea și mai mult a prieteniei dintre cele două popoare. In comunicatul comun dat publicității cu acest prilej, s-a exprimat convingerea că realizarea unificării pașnice a Coreei pe baze democratice va constitui un aport de mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale și întărirea păcii în Extremul Orient.

Intregul nostru popor urează eroicului popor coreean, cu ocazia glorioasei aniversări a eliberării sale, să-și îndeplinească cea mai scumpă dorință a sa — unificarea pașnică a țării — pentru a putea păși înainte, unit, pe calea progresului și a fericirii.

Știri din agricultura țărilor frățești

* *

Pe ogoarele Uniunii Sovietice

Cei ce călătoresc în prezent în regiunile sudice ale U.R.S.S. vor vedea pretutindeni cam același tablou: combinele seceră lanuri nesfîrșite de grîu ce se întind pînă departe spre orizont. Aidoma unei șuvițe de aur curg boabele din buncăre în autocamioane. Țara își strînge recolta.

Pe zi ce trece, hotarul lucrărilor de recoltare înaintează tot mai departe spre nord, trecînd în prezent prin regiunile sudice ale Bielorusiei, prin zona centrală cu cernoziom a R.S.F.S.R., prin regiunea cursului mijlociu al Volgăi.

Va începe secerișul în regiunile nordice ale Kazahstanului, în Ural și în Siberia, care au devenit în ultimii ani cele mai mari baze cerealiere ale țării. In aceste locuri s-a obținut anul acesta o recoltă excepțională. Este suficient să arătăm că numai Kazahstanul și Siberia vor furniza aproape tot atîtea cereale cît se colectau nu de mult în întreaga țară.

Kazahstanul, ale cărui suprafețe cultivabile au fost extinse de trei ori în ultimii trei ani, va recolta aproape 23 milioane tone de cereale. Multe colhozuri și sovhozuri ale republicii au calculat că vor obține pe întinderi uriașe cîte 2.000 kg de grîu la ha și chiar mai mult.

Recolta din vara aceasta dovedește utilitatea punerii în valoare a terenurilor înțelenite din sud-estul și estul țării. Mijloacele și munca depuse de poporul sovietic pentru valorificarea pămînturilor de pe țelină au dat roade bogate.

Cîteva cifre din agricultura poloneză

Anul acesta, în Polonia au fost însămînțate cu porumb 114.000 de hectare, adică cu circa 40% mai mult decît anul trecut.

In Polonia există în prezent cu peste 41 milioane mai mulți pomi fructiferi decît în 1951, ceea ce reprezintă un spor de 25%.

Șeptelul de vite a crescut cu peste 5% în comparație cu anul trecut și cel de porci cu peste 6%. Șeptelul de oi și cai este aproximativ egal cu cel din anul trecut. Gospodăriile agricole de stat au cu circa 9% mai multe vite decît anul trecut, țăranii cu gospodărie individuală — cu circa 4% și cooperativele agricole de producție cu circa 1% mai multe vite decît anul trecut. Șeptelul de porci a crescut în cooperativele agricole de producție cu 17%, în gospodăriile agricole de stat cu 4% și în gospodăriile individuale cu 5%.

La sfîrșitul lunii iunie 15.500 de sate, adică aproximativ 40% din numărul total al satelor poloneze erau electrificate.

Noi cadre pentru agricultura bulgară

In Bulgaria s-au încheiat cursurile școlilor medii tehnice care pregătesc cadre pentru agricultură. Cele 24 de școli medii tehnice, dintre care 20 de agricultură, două școli veterinare și două pentru mecanizarea agriculturii pregătesc în decurs de patru ani cadre calificate în domeniul fitotehniei, zootehniei, tehnicieni veterinari, brigadieri de tractoare, mecanici etc.

O parte din absolvenții școlilor medii tehnice și-au continuat studiile în instituțiile de învățămînt superior, iar altă parte vor pleca să lucreze în gospodăriile agricole cooperative de muncă și în stațiunile de mașini și tractoare.

Anul acesta a terminat cursurile de trei ani prima promoție de 80 de absolvenți ai școlii de președinți de gospodării agricole cooperative de muncă din localitatea Bazardjik.

In curînd, 1.600 de tineri specialiști în agricultură, proveniți din rîndurile noilor absolvenți, își vor pune cunoștințele în slujba gospodăriilor agricole cooperative de muncă și a stațiunilor de mașini și tractoare.

Creșterea păsărilor în R. P. Albania

Gospodăriile agricole de stat, cooperativele agricole de producție și gospodăriile agricole individuale din R. P. Albania obțin regulat un mare număr de pui cu ajutorul clocitoarelor artificiale. Numai în 1954 și în 1955 clocitoarele artificiale au produs peste 320.000 de pui. Anul trecut numărul păsărilor era de două ori mai mare decît în 1952.

In cursul celui de al doilea cincinal (1956-1960) se vor depune mari eforturi în vederea sporirii numărului de păsări. Va crește în special numărul curcanilor, rațelor și gîștelor, astfel încît în 1960 numărul păsărilor de curte să ajungă la 3 milioane. In Albania există numeroși crescători de păsări, în special femei fruntașe în această muncă. Unele gospodine cresc peste o mie de păsări.

Sosirea în București a delegației Adunării de Stat a R. P. Ungare

Miercuri seara a sosit în București delegația Adunării de Stat a Republicii Populare Ungare care va vizita țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Din delegație fac parte: Ronai Sándor, președintele Adunării de Stat a R. P. Ungare, conducătorul delegației, Bozsoki Ferenc, membru în Prezidiul C.C.S. al R. P. Ungare, Dedinszky Janos, geolog, Gacsi Miklos, inginer la uzinele metalurgice „V. I. Lenin" din Diosgyor, Herceg Ferenc, ministru adjunct la Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, Kiss Imre, președintele sfatului popular județean Veszprem, Komocsin Zoltan, secretar al organizației județene de partid Hajdu-Bihar, dr. Majlat Iolan, istoric, Nagy Daniel, vicepreședinte al Prezidiului Adunării de Stat a R.P. Ungare, dr. Pesta Laszlo, vicepreședinte al sfatului popular al orașului Budapesta, Tisza Iozsef, secretarul Consiliului gospodăriilor agricole colective, Vass Istvanne, vicepreședinte al Adunării de Stat a R. P. Ungare, și Benk Vilmos, secretarul delegației.

La sosirea în punctul de frontieră Episcopia Bihorului, membrii delegației parlamentare maghiare au fost întîmpinați de deputații N. Sălăgeanu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, Victor Bolojanu, președintele sfatului popular al regiunii Oradea, Vasile Lucaci, secretar al Comitetului regional Oradea al P.M.R., și Ion Iațcov.

La sosirea în gara Băneasa, pavoazată cu drapelele de stat ale R.P.R. și R. P. Ungare, oaspeții au fost salutați de tovarășii C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Tiță Florea, de deputați în Marea Adunare Națională, oameni ai muncii din Capitală.

In numele Marii Adunări Naționale a R.P.R., tov. C. Pîrvulescu a adresat oaspeților un călduros salut, spunînd printre altele:

Eliberarea țărilor noastre de către glorioșii fii ai poporului sovietic a deschis un nou capitol în dezvoltarea prieteniei dintre popoarele noastre.

Instaurarea regimului de democrație populară în țările noastre a permis realizarea unei și mai strînse prietenii, a asigurat o colaborare frățească în lupta comună pentru construirea socialismului.

Poporul romîn urmărește cu mult interes realizările oamenilor muncii din Republica Populară Ungară și se bucură de succesele pe care le obține harnicul dvs. popor.

Vizita delegației Marii Adunări Naționale a R.P.R. în Republica Populară Ungară, făcută acum un an de zile, și vizita delegației Adunării de Stat a Republicii Populare Ungare, mărturie grăitoare a prieteniei dintre popoarele noastre, contribuie la o mai bună cunoaștere reciprocă, la adîncirea prieteniei dintre popoarele noastre frățești care luptă pentru construirea socialismului, pentru consolidarea păcii și prieteniei dintre popoare și constituie totodată și un bogat schimb de experiență.

Sîntem bucuroși că vizitînd țara noastră — a spus în încheiere vorbitorul — veți avea ocazia să cunoașteți mai îndeaproape, în mod nemijlocit, viața de zi cu zi a poporului nostru, realizările pe care le-a obținut în construcția de stat, economică și culturală, precum și frumusețile țării noastre.

A răspuns Ronai Sándor, conducătorul delegației Adunării de Stat a R.P. Ungare care, mulțumind pentru călduroasa și prieteneasca primire făcută, a spus:

Transmit din partea poporului maghiar un salut fierbinte și sincere felicitări poporului frate romîn. Intilnindu-ne ca vechi prieteni, ne cuprinde o mare bucurie acum cînd avem posibilitatea să vizităm Republica Populară Romînă al cărei popor harnic a obținut succese mărețe în construirea socialismului, succese de care se bucură sincer întregul popor maghiar.

Adunarea de Stat a Republicii Populare Ungare, animată de sentimente de prietenie sinceră față de poporul muncitor din R.P.R., a primit cu bucurie invitația Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Dezvoltarea și pe mai departe a relațiilor noastre în toate domeniile vieții va contribui la ridicarea socială, materială și culturală a popoarelor noastre, va contribui la construirea cu succes a socialismului în țările noastre. Sîntem ferm convinși că prin aceasta — unindu-ne forțele — servim cauza păcii, a prieteniei și a coexistenței pașnice între popoare.

(Agerpres)

Agravarea conflictului dintre guvernul maltez și guvernul britanic

LONDRA 15 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat în Malta a izbucnit un grav conflict între guvernatorul britanic al insulei și primul ministru Dom Mintoff. Acesta a cerut zadarnic guvernatorului să anuleze un ordin interzicînd pescarilor maltezi accesul la mai multe golfuri din insulă unde urmau să aterizeze hidroavioane care evacuau familii britanice din Egipt. Mintoff a dispus distrugerea pilonilor postului de radio britanic din Malta care a refuzat să difuzeze un apel împotriva ordinului guvernatorului.

Guvernul din Malta a publicat marți o declarație în care subliniază că acest incident nu este decît punctul culminant al numeroaselor conflicte care s-au produs între guvernul maltez și guvernatorul britanic începînd din luna mai. Deși în mod teoretic guvernatorul britanic și guvernul maltez au aceleași puteri și trebuie să-și coordoneze acțiunile, guvernatorul britanic nu ține seama și nu se consultă în numeroase cazuri cu guvernul maltez. După cum se arată în declarație, așa s-au petrecut lucrurile și în cazul ordinului dat recent pescarilor maltezi, ordin despre care guvernul Maltei nu a fost informat.

Declarația subliniază că de fapt încă de la începutul anului, cînd s-a hotărît integrarea Maltei la Marea Britanie, „Malta a fost neglijată în asemenea măsură încît dacă nu se iau măsuri de remediere urgente, guvernul acestei insule va fi în curînd în situația de a nu-și mai putea exercita funcțiile".

Acum cîteva zile, primul ministru Dom Mintoff a declarat că dacă guvernul britanic nu ia măsuri pentru a rezolva situația politică și economică din insulă, Malta va alege calea independenței de Anglia.

Marți seara un purtător de cuvînt al președintelui Consiliului de Miniștri al Angliei a declarat că Eden studiază un apel al guvernului din Malta cu privire la „hotărîri urgente de o mare importanță" și că apelul subliniază o „agravare a situației din Malta".

Conferința de la Londra în problema Canalului de Suez

Ieri s-a deschis la Londra conferința în problema Canalului de Suez. Această conferință a fost convocată în mare grabă de către guvernele Franței, Angliei și Statelor Unite, care, de la naționalizarea Companiei Canalului de Suez, sînt cuprinse de enervare.

Motivul principal pentru care s-a întrunit această conferință este — după cum susțin inițiatorii ei — „necesitatea examinării măsurilor în vederea asigurării funcționării continue a Canalului". Dar, după cum se știe, singurii care au încercat să provoace perturbări în navigația pe Canal au fost acționarii fostei Societăți a Canalului de Suez, adică înseși acele cercuri din care fac parte organizatorii conferinței de la Londra, și nicidecum Egiptul. Prin tentativa de a rechema specialiștii străini aflați în zona Canalului, s-a urmărit să se complice situația în această regiune și, în felul acesta, să se justifice oarecum convocarea conferinței. In ciuda acestor manevre provocatoare, navigația pe Canalul de Suez continuă să se desfășoare în mod normal. Mai mult: la 1 august, guvernul egiptean a declarat oficial că va respecta întru totul libertatea de navigație pe Canalul de Suez. Devine astfel limpede că argumentul principal invocat pentru convocarea conferinței de la Londra nu este valabil.

Se știe că componența țărilor participante la conferință a fost fixată în mod tendențios. Nu au fost invitate țările arabe, situate în imediata apropiere a Canalului, precum și o serie de țări ale căror vase folosesc Canalul, printre care și Republica Populară Romînă. Aceasta, ca și faptul că Egiptul — țară prin al cărei teritoriu trece Canalul — nici nu a fost consultat în legătură cu conferința de la Londra, ci invitat doar formal, arată că organizatorii conferinței scontează pe adoptarea unor măsuri unilaterale, dinainte pregătite, care să corespundă doar intereselor lor. Nu întîmplător, din cele 24 de țări invitate, 15, adică marea majoritate, fac parte din diversele blocuri (N. A. T. O., S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad), ce se află sub influența celor 3 puteri occidentale care au convocat conferința. Iată de ce în declarația sa în problema Canalului de Suez, guvernul sovietic a specificat că nici prin componența participanților, nici prin caracterul și scopurile sale, conferința de la Londra nu poate fi privită ca o conferință internațională, cu dreptul de a lua vreo hotărîre în privința Canalului de Suez. Trimițîndu-și totuși reprezentanții la această conferință, guvernul U.R.S.S. a pornit de la considerentul că și la Londra s-ar putea găsi căi de rezolvare pașnică a problemei Canalului de Suez, rezolvare în care să se țină seama de interesele suverane ale Egiptului și de interesele păcii în Orientul arab.

Deocamdată, însă, măsurile militare luate de Anglia în răsăritul Mediteranei, ca și celelalte încercări de intimidare a Egiptului de către cele 3 puteri occidentale, nu vădesc de loc dorința acestora de a analiza lucid noile împrejurări create în urma naționalizării Companiei Canalului de Suez. Dimpotrivă, planul occidental privind crearea unui „organ internațional pentru Canalul de Suez", prezentat conferinței, nu este altceva decît o încercare de anulare a actului naționalizării, o tentativă de a lipsi Egiptul de unul din drepturile sale inalienabile și suverane. „Controlul internațional asupra Canalului de Suez — a declarat președintele Nasser în cuvîntarea sa radiodifuzată din 12 august — este o nouă formă a imperialismului, un imperialism colectiv. Am scăpat de pactele de apărare mutuală, dar în prezent sîntem amenințați de o nouă formă de imperialism sub masca controlului internațional. Vom lupta împotriva oricăror comploturi. Nu vom capitula și nu vom renunța la drepturile noastre".

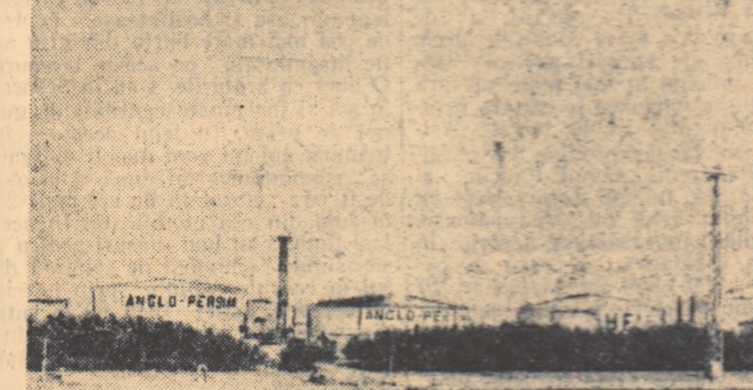
Tot în legătură cu proiectul puterilor occidentale, în declarația guvernului egiptean din 12 august, se subliniază că acest proiect arată că țelul conferinței de la Londra este amestecul fățiș în treburile interne ale Egiptului. De aceea, guvernul egiptean consideră că actuala conferință de la Londra nu are nici un drept de a discuta vreo problemă care intră în jurisdicția Egiptului, sau care se referă la suveranitatea sa asupra oricărei părți a teritoriului său. In fața acestei situații, Egiptul nu a putut accepta invitația de a participa a lucrările conferinței.

Trebuie subliniat însă că, în dorința de a contribui la reglementarea pașnică a problemelor internaționale, guvernul egiptean s-a declarat gata ca, împreună cu guvernele celorlalte țări semnatare ale Convenției de la Constantinopol din 1888, să convoace o conferință la care să fie invitate celelalte guverne ale căror nave trec prin Canalul de Suez, pentru revizuirea convenției de la Constantinopol și examinarea problemei încheierii între toate aceste guverne a unui acord care să confirme și să garanteze libertatea navigației pe Canalul de Suez.

Această propunere a Egiptului a găsit aprobare în rîndurile tuturor popoarelor iubitoare de pace, deoarece este întru totul acceptabilă și corespunde intereselor menținerii păcii în Orientul arab și în întreaga lume. Guvernul țării noastre, care consideră — ca și multe alte țări — că naționalizarea Companiei Canalului de Suez este un act pe deplin legal, un drept legitim al Egiptului ca stat suveran și independent, și-a exprimat părerea că, pentru ca o conferință în problema Canalului de Suez să aibă autoritatea necesară, ea trebuie să capete un caracter larg și reprezentativ. In felul acesta, guvernul Republicii Populare Romîne împărtășește punctul de vedere expus de guvernul sovietic în declarația sa în problema Canalului de Suez, poziția altor state iubitoare de pace, și nu obiectează împotriva propunerilor guvernului egiptean.

Dar, deși conferința de la Londra este lipsită de un adevărat caracter internațional și de competința de a lua hotărîri valabile în privința Canalului de Suez, interesele păcii dintre popoare cer ca și la această conferință să triumfe ideile soluționării pe cale pașnică a oricăror probleme litigioase dintre state, în cazul de față a problemei Canalului de Suez, care nu poate fi rezolvată decît ținîndu-se seama de interesele suverane ale Egiptului, de interesele păcii în lume.

T. FLORIAN

Iată unul din motivele pentru care cercurile monopoliste din occident și susținătorii lor se opun naționalizării Canalului de Suez. Clișeul reprezintă rezervoare de păcură ale companiilor petrolifere „Anglo-Persian" și „Shell", aliniate pe kilometri întregi de-a lungul Canalului.

Scurte știri externe

Ingrozitoarea catastrofă minieră din Belgia

La 8 august, la o mină din localitatea belgiană Charleroi s-a produs o catastrofă îngrozitoare. In urma unui incendiu subteran, 260 de mineri au fost îngropați de vii la o adîncime de aproximativ 1.000 de metri sub pămînt. Echipele de salvare care lucrează de atunci zi și noapte în condiții extrem de grele, ca urmare a temperaturii ridicate din mină, incendiul neputînd fi stins, nu au găsit decît foarte puțini supraviețuitori ai dezastrului. Au fost scoși din mină pînă acum cadavrele a cca 170 de mineri. Sînt puține șanse ca cei care se mai află îngropați în mină să fie găsiți încă în viață.

Catastrofa minieră din Charleroi a zguduit întreaga lume. Ziua de 13 august a fost declarată zi de doliu național în Belgia. In Italia, tot în aceeași zi, s-a ținut doliu, deoarece majoritatea victimelor tragicului accident sînt emigranți italieni. Oamenii muncii, organizațiile sindicale, minerii din toate țările își exprimă compasiunea pentru victimele dezastrului.

Succesul greviștilor de la întreprinderea engleză „British Motor Corporation"

La 13 august s-a încheiat cu succes greva muncitorilor de la marea întreprindere engleză de automobile „British Motor Corporation". Trei săptămîni a durat această grevă prin care constructorii de automobile au protestat împotriva concedierii, fără nici un preaviz, a 6.000 de tovarăși ai lor. Greviștii cereau ca cei concediați să fie reîncadrați în muncă, să li se plătească compensații corespunzătoare pentru perioada în care au fost împiedicați să lucreze, iar patronii să-și ia obligația să discute în prealabil cu sindicatele problema concedierilor.

Datorită puternicei solidarități muncitorești, sprijinului activ pe care l-au acordat toți oamenii muncii din Anglia greviștilor, patronii au fost siliți să satisfacă revendicările constructorilor de automobile.

Cultură fizică și sport

Excepționale rezultate în cadrul Spartachiadei popoarelor U. R. S. S.

După 10 zile de întreceri, Spartachiada popoarelor se apropie de sfîrșit. Joi după-amiază a avut loc închiderea festivă a marii competiții.

In ultimele două zile, atleții au oferit iubitorilor acestui sport o serie de performanțe excelente. Astfel, în cursa de 3.000 m obstacole, tînărul Simion Riișcin a realizat un nou record mondial cu timpul de 8,39,8.

In finala probei de 80 m garduri, proaspăta recordmană mondială de pentatlon Nina Vinogradova-Martinenko a reușit un nou record al U.R.S.S. cu timpul de 10,7 secunde. Următoarele două clasate Maria Golubniceaia și Galina Bistrova au egalat vechiul record, reușind 10,8 secunde. Deși nu a alergat în primă forță, Ardalion Ignatiev a reușit totuși un rezultat deosebit de valoros încheind distanța de 400 m plat în 46,5 secunde. Un nou și strălucit succes a repurtat decatlonistul Vasili Kuznețov, care a acumulat 7.728 puncte stabilind un nou record unional și european.

In proba feminină de aruncare a greutății, recordmana mondială Galina Zibina, a fost învinsă de Tamara Tișkevici, care a realizat 16,22 m. față de 15,87 m. cît a aruncat deținătoarea recordului lumii.

Intreceri sportive în cinstea zilei de 23 August

In cinstea zilei de 23 August, asociația sportivă „Recolta" a inițiat un campionat intercolective pentru desemnarea campionilor pe întreaga asociație. Pentru buna desfășurare a competițiilor, Consiliul central al asociației a trimis din timp instrucțiuni amănunțite la regiuni și la raioane pentru a fi prelucrate cu colectivele sportive.

Colectivul sportiv care va reuși să facă cea mai bună mobilizare și să realizeze performanțe valoroase la cît mai multe ramuri de sport, va fi premiat.

Cupa „23 August" la volei

In ultimile zile, 4 echipe masculine și 3 echipe, femenine și-au disputat la Bușteni cupa „23 August" la volei. Cupa a fost pusă în competiție de Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport al regiunii Ploești. La băieți primul loc în clasament a fost cîștigat de echipa „Energia-Constructorul"-București, iar la fete de echipa „Voința", orașul Stalin.

Concurs de tir

Vineri 17, sămbătă 18 și duminică 19 august, asociația „Recolta" organizează un concurs de tir la toate probele posibile pe poligonul Tunari. Participă sportivi fruntași atît din cadrul asociației „Recolta" cît și din celelalte asociații invitate.

Pe scurt

Pe terenul P.T.T. s-a disputat jocul de fotbal dintre echipele „Recolta" I.P.R.O.F.I.L. și Energia-Buftea. Meciul s-a terminat la egalitate: 2—2.

*

In cadrul fazei interregionale a Spartachiadei de Vară a tineretului, s-a desfășurat la Alexandria meciul de volei între echipele campioane ale regiunilor București și Constanța. Echipa „Progresul"-Alexandria, reprezentanta regiunii București, a obținut victoria cu 2-0. In urma acestui rezultat „Progresul"-Alexandria, s-a calificat să joace în finala pe țară la volei în cadrul Spartachiadei Tineretului.

*

La 12 august a avut loc la Montevideo întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative ale Uruguayului și R. Cehoslovacia. Fotbaliștii uruguayeni au învins cu 2-1.

Buletin meteorologic pentru zilele de 17, 18 și 19 august

Vremea se menține frumoasă la început apoi din nou instabilă cînd vor cădea averse de ploaie mai întîi în vestul țării apoi și în rest. Vînt în general slab. Temperatura staționară minimele vor oscila între 5—15 grade iar maximele între 18—28 grade.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".